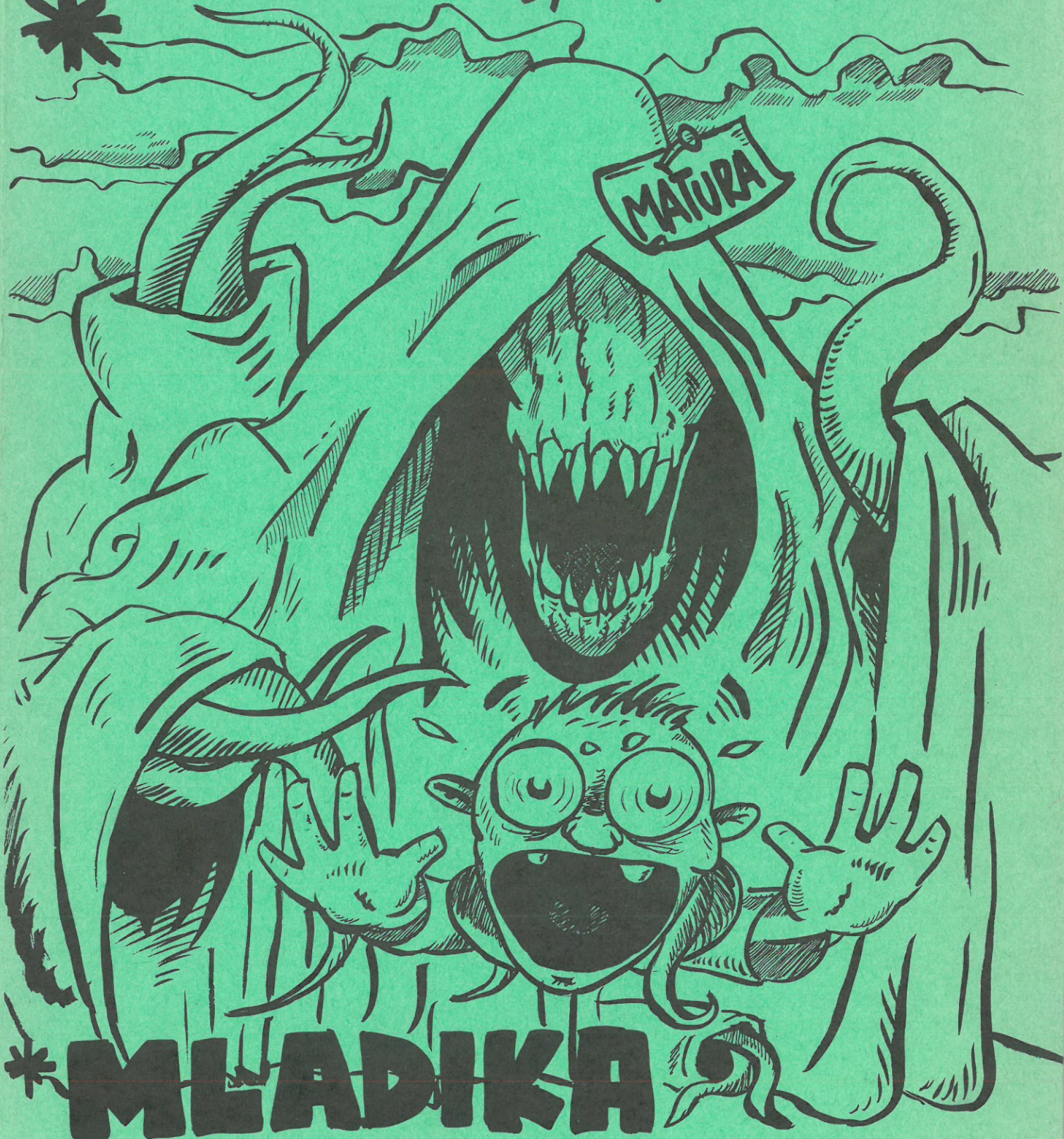

美身養氣

GLASILO GIM. LEDINA, ŠT. 3 LETO 97/98 CENA: SITNICA

MLADIKA

Ministrstvo za kulturo izdaja na osnovi 13. točke št.3 tarife od prometa proizvodov in storitev na osnovi Zakona o prometnem davku (Ur. list RS, št. 4/92) na vlogo MLADIKE, Časopis Gimnazije Ledina, Ljubljana, z dne 8.12.1995 naslednje, da šteje časopis Gimnazije Ledina - Mladika med proizvode, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.

KAZALO:

Uvodnik	4
Pisma bralcev	5
Legalise it!	10
Pesmi	11
Revenge is here	13
Človeku	14
Flying Đihad priča gluposti	20
Narodni običaji	21
Intervju z (m)učiteljem	22
Strip	24
Zasvojenost z Vsemrežo	26
Kino	27
Glasba (Jimi Hendrix)	31
Mister Ledine	33
Cheating in school	34
EPP	36

MLADIKA - časopis Gimnazije Ledina, leto 1997/98, 3. številka.

Glavni urednik: **Vasja Čepič**; Odgovorni urednik: **Voranc Vogel**; Tehnična urednika: **Voranc Vogel** in **Vasja Čepič**; Grafični urednik: **Matic Novak**

Sodelavci pri tej Mladiki: **Sodelujoči: Savina Dornik, Tomaž Kranjc, Dušan Ugrina, Maja Kosič, Tina Selan, Angel Čibej, Katarina Bruvo, Jure Galičič, Katja Medič, Maša Sijanec, Maja Stevanovič, Sašo Drenik, Jernej Širok, Matej De Cecco, Andraž Kondža**

Mentorica: **prof. Nadja Gliha**

KUPUJ MLADIKO ALI UMRI!!

Včasih se vprašam, zakaj toliko generacij dijakov pridno in vestno izdaja šolsko glasilo. Res je, da je glasilo ponavadi glas šole, vendar v primeru Mladike in gimnazije Ledina glas verjetno seže od prodajnega mesta do učilnic 9 in 6, saj števil prodanih Mladik pada z vsako številko. No, pa saj pri medijih in časopisih je tako, da si ugled gradiš dolgo časa, potem pa si ga hitro zapraviš z enim samim nenadzorovanim dejanjem. No, prvo nenadzorovano dejanje je bil moj odstop iz mesta glavnega urednika po izidu prve številke, ki je bila deležna precej dobrih kritik v zbornici. Drugo nenadzorovano dejanje je bilo imenovanje novega glavnega urednika. In da, tretje nenadzorovano dejanje je bila izdaja 2. številke Mladike letos, ki je izšla nepopolna, neupravičeno cenzurirana in nedodelana. Je že tako, da nekateri ljudje niso sposobni za mesto glavnega urednika....(S tem ne mislim sebe) Tako imate za nenadzorovano dejanje nekateri dokaz doma v obliki rdeče božične Mladike. In redki ste tisti. Vendar pa je škoda, saj se vsako leto peščica dijakov trudi narediti čim boljše Mladiko s čim bolj pestro vsebino in nemalokrat nam to tudi uspe. In vi, naši sošolci, naši prijatelji in da, CELO naši profesorji zviška gledate na naš trud, na vse ure pisanja člankov, na vso našo vloženo energijo in vloženi zadnji atom moči. Seveda s tem ne mislim tistih nekaj redkih dijakov, ki kupijo vsako številko (HVALA VAM), ampak vse vas, ki si niti ne predstavljate kako težko je narediti dober časopis in si tega nočete predstavljati. Lani sva si z mojim dobrim prijateljem celo zapisovala aforizme, ki jih dijaki povejo, ko jim ponudiš Mladiko. Nekateri te zabljueno pogledajo, kot da jim ponujaš drogo.....hm, ne.....to bi vzeli.....kot da jim ponujaš smrdljiv kravjek in ti zabrusijo kakšno "slovensko". Drugi se obrnejo in te ignorirajo. In še tretji, ki ponavadi rečejo nekaj v tem stilu: "Nimam dnarja. Preveč." Aha, denar imajo, za Mladiko ga nimajo. In sedaj vprašam jaz vas, ki vas imenujem pritlehneže in socialce: ZAKAJ ZA VRAGA PA POTEM LISTATE MLADIKE SVOJIH SOŠOLCEV, KI SO PLAČALI TISTI NEKAJ UŠVIH TOLARJEV ZA NJIH? Aja, oni so bogatejši od vas, pa si jo lahko privoščijo.... HALO??! Mladika ni avto, celo walkman ni. Mladika stane toliko kot eno pivo, in če ne moreš popiti enega piva manj, kot si ga hotel, potem te pomilujem, pritlehnež in socialc. In imenujem te Voluharja.

AMEN

Ljubljana, v letu Gospodovem 3 x 666

Glavni urednik
Vasja Čepič
Vasja Čepič

Kako sem se učil učenja

DA, da, zmotili ste se. To ni še en članek kako pisati 55% pri kontrolki. To je kritičen članek. Kritike učiteljev. Profesorjev torej. Verjetno ste jih že spoznali, čeprav ste fazani. To so tisti neprijazni ljudje, ki nas silijo delati domače naloge ali nas zaslišujejo pred tablo. In ob vsem tem nekaterim celo ne smemo povedati da to ni prav, ker bi dobili kak spominček. Nekateri profesorji imajo posebno taktiko zastraševanja in kašen priden fazan ji celo nasede. Ha, ha. Ok, kdor ji ne nasede je torej neprimeren za dresuro. In takšnih v šoli ne marajo, ker drkajo cel sistem igre. Torej.....sistem mora biti.....okolju prijazen, če se le da. Takšen da bojo zadovoljni učitelji in učenci in edina logična stvar je, da potem ne bi vsi več tako sovražili šole.

Zakaj pa jaz vse to pišem? Pojasnilo seveda sledi. Zadnjič sem med uro geografije, ko nisem gledal svetovnih zastav v tanovih atlasih (baj de vej: A niso lepi? Jurij, svaka čast!) na mizi v učilnici 103 zagledal napis, ki se je bral takole: SENEGAČNIK, KJE SI? Ok, nostalgija 100% dovoljena. Sklenem, da z napisom ni nič narobe. Celu vseč mi je, saj je bil Jurij res de best prfoks in kul človek. Celu tu kul, pa je pač šel.....ok. Naslednji teden se med spraševanjem v 103 zopet zazrem v mizo in !!!!!!!! s še večjimi črkami je na mizi napisano SENEGAČNIK, KJE SI? Ok, zdej pa dost. Sej ga ne bo nazaj.

Vendarle pa si moramo zastaviti naslednje vprašanje: ali so vsi drugi profesorji geografije neprimerljivo slabši od Jurija ali so vsi drugi profsorji geografije neprimerljivo slabši od Jurija? Ok.....vsi vemo odgovor na to vprašanje, vsaj vsi tisti, ki nas je Senegačnik učil. Vendar ga ne bom napisal. Ampak, sedaj pa res težko vprašanje! Zakaj na mizi piše SENEGAČNIK, KJE SI? ? Zakaj? Ker ga ni več. Res je, drage male ovčice, da tudi presvetle in zelo spoštovane, ultra dolgočasne Rdeče Kapice ni več na šoli. Pa v učilnici 10 nikjer ne vidim napisa RDEČA KAPICA, KJE SI? Vsaj z malo bi lahko kak lizun napisal..... Ampak ni. HE,HE.....In stavim svoj levi jajc da ga ni fanta na naši šoli, ki bi na tla telovadnice zapisal s sprejem PETE' PAN, KJE SI?, če bi dotični profesor odšel in nehal maltretirati dijake. Torej, zakaj ni nihče v stanju zapisati takšnega stavka za kogarkoli drugega, kot za profesorja Jurija Senegačnika. Ker je le-ta trgal gate..... In čeprav se trudijo imeti geografi podoben sistem kot on, jih on preseže v ljubezni do poklica, v izkušnjah in kar je najpomembnejše: preseže jih v človečnosti, kajti Jurij Senegačnik je bil Človek in ni bil prfoks. HA, ok tuki mate člank, pa če vas kdo vpraša, kdo ga je napisu, ne povedat, ker ga nism jst.

PA ŠE TO: Nikoli ne dajte profesorju oz. (naj se popravim) profesorici vedeti, da ste pametnejši od nje, kajti potem bo sproščala svoje komplekse na vas.

Gogmagog

*Odgovor na članek: Cerkev v pridigi in v resnici
(Ali zakaj ne maram cerkve)*

Spoštovani AG-3 (in prof. Kreuh, prof. Gliha), tvoj "pobližnji vpogled v pojma Bog in cerkev" se mi zdi tipično razmišljanje povprečnega ateističnega srednješolca. Sama spoštujem različna prepričanja in nikogar ne obtožujem, če misli drugače. Motijo pa me neobjektivne kritike, ki prehajajo v žalitev.

Že dolgo je tako, da nekateri posegajo v zgodovino Cerkve, če ne najdete ničesar drugega proti njej. Cerkev je že zdavnaj priznala, da je v preteklosti naredila tudi napake. Nažalost pa je to vse, kar ti vidiš v njeni zgodovini. Zato me ne preseneča, da jo označuješ za "grabežljivo firmo". Še nedavno je bila Cerkev zatirana od komunističnih oblasti. Duhovnike, ki so si upali naglas povedati resnico, so enostavno odstranili ali zaprli, verni intelektualci so le težko napredovali, vera je bila proglašena za opij ljudstvu. In kdo se je cerkvi opravičil za to? Takšne in podobne stvari še danes poskušajo skriti in to predvsem tisti, ki so imeli kaj zraven. Zato je tudi t.i. Rožmanov proces dvignil toliko prahu. Ljudje, ki so bili še včeraj zagrizeni marksisti, se danes izdajajo za demokrate in liberalce in se smehljajo nadškofu, ker pač čutijo, da se je veter obrnil v drugo stran. Mislim, da tega ne moremo imenovati nedolžen spodrseljaj.

Glede "nakladanja lažnih pridigarjev" pa: domnevam, da nisi dostikrat poslušal pridige kakšnega duhovnika, zato me čudi, da celo veš, "kako zveni".

Na slovenskem se je gradilo bolj malo "ogromnih cerkva polnih blišča" ampak več tistih manjših. Te dajejo značilno podobo slovenski pokrajini. In kaj pokažemo Slovenci, ko nas vprašajo po gotiki in romaniki na naših tleh? Kaj drugega kot cerkve in samostane. Brez dobre volje vernikov pa tudi teh ne bi bilo. Poleg tega so bili samostani pomembni za razvoj slovenske besede. Eden prvih ohranjenih spisov v slovenščini je bila ravno pridiga. To pa seveda ni bilo naključje, saj so začetki slovenske pisane besede ravno zasluga samostanskih menihov in protestantskih duhovnikov.

In ker ne moreš mimo "novejše zgodovine Cerkvinih škandalov": s tem je le potrjena moja prejšnja teza, da nekateri prav iščete nekaj, s čimer bi cerkev lahko očrnili. To, o čemer govoriš, se tudi dogaja, a to so osamljeni primeri, ki jih napihuješ in posplošuješ. Potemtakem lahko mirno trdim, da smo ljudje vsi nori zaradi nekaj procentov tistih, ki zares so ali pa, da smo mladi vsi zafiksani, ker jih nekaj dejansko je.

To, kar se tebi zdi nedopustno in imenuješ vpletanje cerkve v posvetno oblast, bi jaz opredelila drugače. Iz zgodovine sicer zares poznamo tudi t.i. cezaropapizem toda tega ne moremo primerjati z današnjo ureditvijo večine evropskih držav. Ne da se zanikati dejstva, da sta tudi danes Cerkev in država nekako povezani. Cerkev kot institucija pa se ne "vpleta v posvetno oblast" in tudi ne pripada nobeni stranki. Večinoma se opredeljuje do žgočih vprašanj, še posebej, če so le-ta vprašanje morale ali pa so kakor koli povezana s Cerkvijo samo. To pa je njena pravica in celo dolžnost.

Glede tvoje teze, da je "nadškof okrcal slovenski narod, ker časti Cankarja" pa: sicer nisem pooblaščen za razlago nadškofovega mnenja o tem, toda sama sem ga razumela tako, da mu ni ravno všeč, da Cankar imenuje Slovence za hlapce, to pa je tudi vse. Naprej praviš, da "bolj kot so ljudje izobraženi, manj verjamejo dogmam, s katerimi jih zasuvajo v cerkvah". V odgovor ponujam besede, ki jih je izrekel Wernher von Braun, severnoameriški strokovnjak za rakete: "Prvi požirek iz kozarca naravoslovne znanosti te napravi ateističnega, toda na dnu kozarca čaka Bog." Tega gotovo ni rekel na pamet in mislim, da to ravno tako velja za družboslovne znanosti. Glede na to tvojo tezo pa lahko sklepam, da si prepričan, da smo na tej gimnaziji vsi (t.j. bodoči intelektualci, izobraženci) ateisti in ti to daje dober občutek. Nisi pa pomislil na to, da obstajamo tudi verni, ki ne podlegamo takšnim izjavam kot so tvoje (in smo, glej ga zlomka, tudi bodoči intelektualci).

Domnevam, da v nadaljevanju ciljaš na aktualni nadškofov govor na Brezjah. Glede splava

ima Cerkev že znano mnenje. Zagovarja namreč ohranitev življenja, zato ne vem, zakaj je s tem, ko je nadškof povedal to naglas, "še bolj osovražen". In dvomim, da je kdorkoli od tistih, ki jih moti nadškofov govor, sploh kdaj prebral ali slišal le-tega v celoti. Ponavadi se sklicujejo le na drobce tega govora. Sploh pa, ali nima duševni pastir Cerkve pravice, da vernike na nekatere stvari opozori? Ne vem, kakšno "neprecenljivo škodo" je škof naredil Slovencem s tem, ko je prevzel sedanjo funkcijo, toda dvomim, da mu je kaj do položaja, saj duhovniki niso karieristi.

Tvoja trditev je (povzemam), da se bo Slovenija vrnila v obdobje inkvizicije, če bo podlegla Cerkvi in njenim zahtevam, če pa ne bo, to pomeni, da imamo na oblasti pametne in preudarne ljudi. Mislim, da je jasno, kaj si hotel s tem povedati: Cerkev in njena stališča so zastarela, ateizem pa je sinonim za napredek in blagostanje naroda. Očitno gre tebi in tvojim somišljenikom v nos predvsem to, da Cerkev stoji trdno na svojih stališčih za razliko od nekaterih posvetnih vodilnih ljudi, ki se prilagajajo režimu.

Najprej meniš, da Cerkev dopušča (oz. jih je v preteklosti) preveč vojn. Mislim, da vsekakor Cerkev ni tista, ki to dopušča, ampak ljudje sami.

Mislim, da si drzneš preveč, ko praviš, da vsi vemo, da Bog ne obstaja. Izvzeti bi moral še na milijone ljudi po vsem svetu, ki ne mislijo tako kot ti. In zakaj Bog "dovoli vse to sranje na svetu"? Vse sranje, kar ga je na svetu, smo ljudje sami proizvedli. Imamo svobodno voljo, da delamo po vesti, ampak mi smo ta svet "posrali". In zakaj bi moral Bog brisati za nami? On nam še prevečkrat pomaga bolj kot si zaslužimo, čeprav tega ne vemo. Za stanje, kakršno je, lahko obtožujemo le sami sebe. Kako pa rešujemo probleme Slovenci? Najprej zavpijemo, da Boga ni ali pa ga obtožimo za vse naše probleme, potem pa poiščemo vrv, nož ali primerno dozo mamila in naredimo problemom konec. Prevečkrat pa se niti ne potrudimo ali ne upamo poiskati pomoči in videti smisla ter lepote življenja.

Dragi AG-3, mislim, da bi imelo več smisla in koristi ukvarjati se s takšnimi problemi, kot pa črniti Cerkev, od česar ne ti ne kdo drug nima nobene koristi.

Na žalost je v tej naši "demokratični" Sloveniji tako, da peščica manipulira z večino, kar se odraža na splošni kulturi in medsebojnih odnosih v državi. Kaj torej pomaga vzklikati geslo: vsi drugačni, vsi enakopravni, ko ne zmoremo doseči medsebojnega spoštovanja in strpnosti v lastni gimnaziji, kaj šele državi. V tem pogledu smo še zelo daleč od Evrope, v katero si tako želimo, in kjer je vsesplošna strpnost pomembno načelo družbe.

Zagovornik strpnosti

(ker se AG-3 ni podpisal s pravim imenom,
ne očitajte tega meni)

Upam, da ste dovolj pogumni, da objavite ta moj odgovor v celoti in brez vaših duhovitih pripomb. Pri tem upoštevajte, da se beseda "Bog" piše z veliko začetnico, saj mislim na krščanskega boga, Cerkev pa z veliko takrat, ko je iz konteksta jasno, da mislim na občestvo vernikov. Dokažite, da spoštujete različna mnenja!

Spoštovani profesorici, mislim, da bi se morali v prihodnje še bolj potruditi okoli natančnega pregleda člankov, namenjenih za objavo, in pri tem upoštevati še kaj drugega kot slovnične napake.

Lep pozdrav!

Dragi zagovornik strpnosti!

Kot vedno, se tudi ob razpravah o cerkvi in njenih dejanjih v sedanjosti in preteklosti ljudje razdelijo na dva tabora, ki na Cerkev gledata iz drugačnega zronega kota in zato tudi drugače vrednotita njena dejanja. Sam sem navedel nekatere škandale iz cerkvene bližine in daljne preteklosti in ti si mi odgovorila s podatki, ki cerkev postavljajo v bolj pozitivno luč.

In vendar se mi nekatera dejstva, ki si jih navedla v tvojem članku zdijo malo čudna, če ne absurdna. V svojem odgovoru na tvojo polemiko bom naštel le nekaj zame najbolj izkrivljenih predstav o preteklih in sedanjih dejanjih cerkve.

Svoj članek si začela s tem, da si me označila za ateista. Ateist nisem in nikoli nisem bil, saj mislim, da mora vsak človek verjeti v nekaj, da lažje preživi težke trenutke v svojem življenju. To je lahko tudi bog, ki si ga vsak najde sam in zato ne potrebuje Cerkve. Vendar jaz ne verjamem v krščansko predstavo boga (stric z brado na oblaku, ki nagradi dobre in kaznuje slabe ljudi), ali kot si zapisala ti, v boga z veliko začetnico. Dalje pišeš v drugem odstavku, da ne morem mimo temne plati zgodovine Cerkve, nato pa v petem odstavku napišeš, da ne bi smel pisati tudi o novejši zgodovini Cerkvenih škandalov. Torej naj pišem o dobrih straneh Cerkve, slabe pa naj kar pozabim? Ali ni to neke vrste cenzura, proti kateri se ti zagovornik strpnosti tako boriš?

Brez besed sem ostal, ko sem bral o tem, kako je cerkev zaslužna za razvoj slovenskega jezika pri nas. Pridige v slovenščini niso nastale zaradi dobre volje duhovnikov, pač pa zaradi preprostega dejstva, da se slovenski kmetje niso hoteli učiti nemško, kaj šele latinsko. Poleg tega pa vsi vemo, da so cerkvene in posvetne oblasti izgnale pisca prve knjige v slovenskem jeziku, Primoža Trubarja v Nemčijo, kjer je nato napisal Katekizem in Abecedarij. Ko je protestantizem okoli leta 1600 doživel zlom v naših krajih, so po celi deželi delovale protireformacijske komisije, ki so zažigale slovenske protestantske knjige ter izganjale ali zapirale protestante. Temu je sledilo obdobje književnega molka, ko 70 let ni bila objavljena nobena slovenska knjiga. Toliko o vzpodbujanju slovenske književnosti.

Res je, da je bilo v prejšnjem režimu storjeno mnogo krivic predvsem vernim ljudem ali pa tistim, ki so kakorkoli nasprotovali oblasti. Vendar se mi zdi, da je javno opravičilo predsednika države zadosti, da ljudje oprostijo drug drugemu. Problematičen se mi zdi tudi odnos vodstva katoliške Cerkve do njenega delovanja pred in med drugo svetovno vojno pri nas. Pred vojno je Cerkev vnašala razdor med slovenski narod s tem, da ga je delila na kristjane in "kriviverce". Dr. Janez Jenko je v Reviji katoliške akcije leta 1940 zapisal: "Vse veselstvo je potegnjeno v boj med Kristusom in Satanom; kdo se odtrga od Kristusa, prestopi nujno na stran nasprotnikov." V tem odstavku nisem zasledil niti trohice tako opevane krščanske strpnosti. Razmere nekrščanskega prebivalstva pred vojno so bile zelo slabe, za kar je imela odločilno vlogo prav Cerkev. Spomenka Hribar piše v Delu (dne 31.1.1998): "Če nisi hodil k maši, če nisi imel potrčila o opravljeni spovedi... nisi doblil službe ali pa si imel druge težave...". Med vojno pa se je Cerkev odkrito postavila na stran okupatorja in spodbujala razne vojaške organizacije (domobranci, slovenski četniki, vaške straže, legije smrti...) za boj proti Osvobodilni fronti. Obstaja mnogo zapisov o pobojih (okoli 5000 pobitih partizanov), izdajah in mučenju partizanov, ki so jih izvajali pripadniki domobrancev in ostalih kolaboracionističnih enot. Cerkev pa danes zopet vnaša razdor med slovenski narod z pogrevanjem polpretekle zgodovine in ločuje med kristjani in ostalimi prebivalci Slovenije, kar za mlado državo, kot je Slovenija ni prav dobro. Kar pa se tiče škofa Rožmana, se mi zdi, da smo edina država, v kateri nekateri zahtevajo rehabilitacijo nekdanjega kolaboracionista, o katerem obstajajo slike, ako s poveljnikom nacističnih sil pregleduje domobranske čete. Nisem še slišal, da bi se Cerkev opravičila za medvojno sodelovanje z Nemci.

Kar pa se tiče Cankarjain njegovega tedanjega odnosa do Cerkve, ti moram predstaviti razmere v katerih je drama Hlapci nastala. Cankar je Hlapce napisal po tem, ko so cerkveni krogi

zahtevali, anj liberalni učitelji ne poučujejo v slovenskih šolah. To je Cankarja, ki je bil znan liberalec, tako razjezilo, da je napisal dramo Hlapci, v kateri je med drugim prikazal tudi cerkveno umeševanje v politiko.

Pedofilija v krščanski cerkvi ni tako osamljen primer in zdi se mi, da je pedofilstvo zločin, ki se ga ne da prenapihnuti, ker je to eden najbolj nagnusnih zločinov, ki jih človeštvo pozna. Seveda pa ne trdim, da to delajo vsi, ki so se zaobljubili bogu. Pravim le, da mora biti nekaj zelo narobe, da do takih primerov sploh pride.

Glede citata, pa Wernher von Braun po mojem kot znanstvenik ni mislil na krščanskega boga, ki čaka v nebesih, pač pa na nekaj današnji javnosti nedojemljivega.

Žal mi je tudi, da mojega članka nisi prebrala dovolj natančno, kajti zapisal sem, da odkar je dr. Franc Rode nasledil mnogo bolj liberalnega Alojzija Šuštarja, ki so ga spoštovali tudi nekristjani, priljubljenost Cerkve pada.

Menim da cerkev stoji na temeljih, ki so že tako zastareli, vendar ne mislim, da je ateizem sininim za napredek. Zdi se mi, da bi moral t.i. zagovornik strpnosti ločevati med pojmi kot so bog, vera in cerkev. Cerkev prva dva pojma uporablja v svojo korist. Nekateri ljudje vidijo v besedi cerkve dorešitev, srečo in upanje na boljše čase. Jaz, ko pomislim na Cerkev, mislim na institucijo, pomislim na inkvizicijo, kolaboracijo, protireformacijo in podobne črne madeže v cerkveni zgodovini, ki jih nekateri izmed vas, dragi zagovornik strpnosti, kar pozabite.

Pa pustimo preteklost. Bolj pomembna so dejanja, v katera se Cerkev vpleta dandanes. Pogosto pozabite na Cerkveno umeševanje v politiko. Osebnost nimam nič proti opozarjanju Cerkvenih predstavnikov v nekatere probleme, vendar le v krogu vernikov. Ustava pa velja za vse ljudi, tako za kristjane, protestante, pravoslavce, budiste, kot tudi ateiste. In Cerkevna zahteva po spremembi člena ustave o pravici do svobode odločanja o rojstvu otrok se mi zdi hudoumeševanje v posvetno oblast. Lahko pa vernikom v cerkvah razlagajo o svetosti življenja, čeprav jaz bolj verjamem v pravico do svobodne odločitve. Tudi zahteva po verouku v šolah se mi zdi vmeševanje Cerkve v šolski sistem, kar je popolnoma nesprejemljivo, saj je verouk v državnih šolah za neverne učence nekakšna prisila. Nič pa nimam proti verouku v cerkvah ali v privatnih šolah. Kar pa se tiče gozdov, ki jih Cerkev zahteva v procesu denacionalizacije, menim, da država vseeno ne bi smela popustiti njenim zahtevam, saj bi tako Cerkev dobila še večjo moč in še večji vpliv nad dogajanjem v državi. Torej, Cerkev naj se manj vpleta v posvetno življenje ter v politiko in naj skrbi za vernike, ostale prebivalce naše države pa naj pusti na miru.

Moja namera v prejšnjem članku (Cerkev v pridigi in resnici) pa ni bila, da koga užalim, ali da komu vsiljujem svoje mnenje, pač pa le, da podam svoje stališče do cerkve. Zato mi ni jasno, zakaj mi tako imenovani zagovornik strpnosti očita manipuliranje z ljudmi ter nestrpnost do tistih, ki imajo drugačno mnenje.

Zagovornik strpnosti! Če si za strpen pogovor o tej temi, te vabim, da me poiščeš po pouku in ob pijači se bova pogovorila o vsem, kar te teži. Dušan Ugrina = AG-3

Ko smo že pri velikih začetnicah:

Slovenci smo v primerjavi s krščansko Cerkvijo res majhni, a kljub temu pišemo "na Slovenskem" z veliko! (prof. Nadja Gliha)

LEGALIZE IT!

Canabis setiva, marihuana ali po domače trava (poznana tudi pod drugimi več ali manj izvirnimi imeni) je postala v zadnjih letih med srednješolsko populacijo precej pogost pojav. Prav zaradi tega in zaradi boljše obveščenosti o škodljivosti canabisa je mnogo ljudi začelo razmišljati o legalizaciji sedaj prepovedanih mehkih drog. (Poleg canabisa še njegovi derivati.)

Pojavila sta se dva tabora, ki na legalizacijo gledata iz popolnoma različnih zornih kotov. V obeh je nekaj strokovnjakov, ki lahko svoje trditve tudi argumentirajo. In vendar prihaja do razlik v ugotovitvah. Zagovorniki legalizacije so ponavadi že bili v stiku z canabisom. Zagovarjajo nekatere njegove dobre lastnosti. In teh ni tako malo: trava deluje kot antidepresiv, zdravniki v Kaliforniji jo predpisujejo za lajšanje bolečin nekaterim bolnikom, lajša nekatere bolezni dihalnih poti in še in še bi lahko naštevati. Poleg trave zmanjšuje reakcijsko zakaj sta tobak, ki raka in alkohol, ki na leto (da raznih očetov z noži ali omenjam) legalni drogi, vrli strokovnjaki na podlagi bi se danes lahko smejali in večinoma ovrgli, potegnili tobak legalni in neškodljivi pa so razglasili nekakšno znanstveniki predstavljajo popolno uničenje drog.

poskusijo travo, postali odvsiniki in prej ali slej pristali na trdih drogah, od tam pa res ni druge poti, kot naravnost v pekel. Deklice bodo mutirale in dobile brado, otroci bodo zbolevali za rakom in za vsemi možnimi boleznimi (astma, preganjavica, izguba spomina...). Po nizozemskih izkušnjah so ugotovili, da je procent uživalcev trdih drog občutno padel. Tudi kriminalnih družb, ki bi se ukvarjale s prodajo drog, je vse manj. Država pobira visoke davke na prodajo mehkih drog, mogo denarja pa priteče tudi od mladih turistov, ki pridejo v Amsterdam ali kakšno drugo nizozemsko mesto iskati svoj lastni "košček nebes". Ta denar država lahko porabi za preganjanje večjih organiziranih preprodajalcev trdih drog. V Sloveniji pa so stvari, povezane z drogami, obrnjene na glavo. Slovenski minister za notranje zadeve je pred nekaj časa izjavil, da je pod določenimi pogoji celo za legalizacijo le-te, kandidat za predsednika, Tone Peršak, je javno izjavil, da je tudi on že kadil canabis, slovenska policija pa preganja srednješolce, ki imajo v žepih trave ravno za en "joint". Mimo njih pa se preko naših mej peljejo celi kamioni heroina in ostalih mnogo bolj škodljivih drog kot je trava.

tega pa nikjer ni dokazano, da hitrost pri voznikih. Torej, dokazano povzročča pljučnega na cestah ubije mnogo ljudi čem drugim sploh ne canabis pa ni? Zato, ker so nekakšnih dokazov, katerim so jih današnji znanstveniki črto in rekli, da sta alkohol in drogi, proti ostalim drogam sveto vojno. In prav ti drug tabor, ki se zavzema za Otroke strašijo, da bodo, če

V časopisu še nisem zasledil naslova: "Zadet ustrelil ženo in vso njeno družino!", ali pa: "Pod vplivom marihuane povozil otroka!" Zdi se mi, da bi moral vsak sam odločiti o svojem življenju in premagovati ovire, ki mu pridejo na pot. Za razmislek o tej temi pa vprašanje enega od Mladinih novinarjev: "Ali ni preganjanje uživalcev drog v nasprotju z ustavnimi pravicami?"

Za vedno vač Smrečkovec!

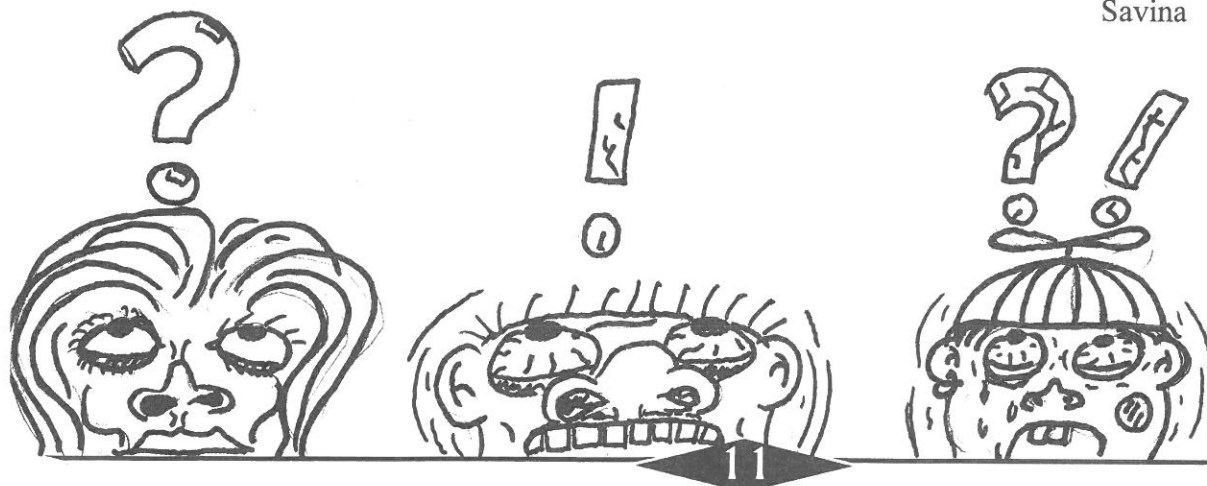
ŠE ZADNJIČ

Še zadnji trenutki iztekajočih uspehov,
še zadnje tanke nitke
me vežejo na tisoč posvetnih zapletov.
Ujete so misli v preglasni tišini,
obrabljena čustva se vtoplajo
v moreči milini.
Lahko še zadnjič zajadram
med valove iskanj,
naj sliši se glas predrznih krikov in šepetanj.
Poliži iz mene vso slanost obljud,
še zadnjič nariši name poljub.

POTOVANJE K PROSTOSTI

Nežno valovanje.....
Staro, potlačeno, skrito hrepenenje
spet prijadra na valu nazaj v življenje.
Kot da bi pozabila, da sem dolgo brez ljubezni živila;
pijem srečo, živim kot sem vedno želela.
Nenaden preblisk včerajšnjih misli,
opere vse blodnje, izsanjane sanje,
še le zdaj se začinja to potovanje.
In, ko jadram na krilih princa ljubezni,
postajam spet ženska, ozdravljene so vse moje bolezni.
Naj prosim, nikoli ne izgubim, kar nocej sem dobila,
naj ne priplava nazaj vsa tista praznina, ki čustva v meni je ohromila.
Naj valovanje odnese vse moje norosti
in razbije meje, ki so na poti prostosti.

Savina

THE END OF BEGINNING

It was a beautiful, sunny morning. So bright, so innocent, so pure.
There wasn't any clouds, just sun shining. Just sun shining on their beautiful faces.
No one knew why. No one cared. No one thought about it.

They were so happy together. They did everything together. They loved each other.
... But how could they, when everybody objected their love ...? No one afford them happiness...
So, they found a solution. They found their way out... in death.

They could still be together! In heaven, where everything is nice, where everybody is happy. Oh, yes;
they're going to join them!

... She did the first shot. He didn't want to leave her waitin'. He held her hand and did another one.

It was a beautiful, sunny morning. So bright, so innocent, so pure...
There wasn't any clouds, just sun shining on their beautiful faces...

Katarina

Fata je bila prava bosanka in Mujo jo je mogu tud po desetkrat na noč. Zato je bil Mujo zmeri zaspan. Nekoč pa pride Mujo iz službe in reče:

- Jebem ti mater bosansku, jebaču ta toliko, da ti izjebem život!
Ugasne luč in dela, dela, dela! Pri številki 32 se Fati zazdi malo čudno, zato prižge luč in na sebi zagleda popolnoma tujega moškega. Zakriči in vpraša:
- De je Mujo?!!
- Pred vratima, kasira.

- Poglej čez cesto. Tam gre moj bivši mož!
- Ja, pa kva pol.
- Iz njega sem naredila milijonarja.
- Kaj je bil pa prej?
- Miljarder!!!!

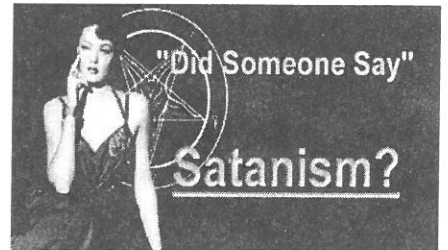
Gresta Mujo in Haso po ulici in kr naenkrat Mujo zatuli, se skloni in pobere bankovec za 100 mark. Pokaže ga Hasotu, ki si ga natančno ogleda in ga raztrga. Mujo zatuli:
- Zašto si to naoravio!?
- Bio je to falsifikat. Odakle se sto piše sa tri nule!!!!?

REVENGE IS HERE

AND IT CAME
IN THE NAME
OF SATAN. THE
FALLEN ANGELS
ARE WITH HIM.
AND THEY SEEK
ALL OF THEE WHO
DO NOT BELIEVE IN
EVIL HIMSELF. THEE
CAN START TO BEG
THY WORTHLESS
GOD, NOT TO DIE IN
PAIN AND BLOOD.
THEE CAN NOT HIDE
IN THY GOD'S
GOODNESS,
BECAUSE FLAMES OF
HELL SHALL REACH
THEE ANYWHERE.
DO PREPARE THY

SOUL, BECAUSE THE FALLEN ONES KNOW NO MERCY AND DO
NOT HEAR THY FRIGHTENED SCREAMS. THOUR WORLD SHALL VANISH IN
FRONT OF THY IGNORANT EYES. THE SYMBOLS OF THY FATE
SHALL BLEED. AND THEE SHALL FEEL THE PAIN OF IT. AND

THEE SHALL SUFFER
HOPING THAT THY
SHALL DIE
QUICK. BUT IT
SHALL NEVER STOP,
BECAUSE REVENGE
IS HERE AND IT
LASTS FOREVER.

Ugodno prodam rabljen Space-
shuttle, garažiran, z dodatno
opremo ali zamenjam za Novo
Zelandijo. Ogled na Trubarjevi
76, 15-19h.

KVA PA JE ZDEJ
TO ZAENA
ORNGA?

ČLOVEKU
(23.12 – 3.1)

“Deep green dark chaos,
blinded I run down these paths.
By heart I know them,
they lead to the searing cliffs.
Stout they stand above the water's edge.
Lifeless.
And this is my foundation,
cold stone,
formed only by winds and time,
how invulnerable,
lifeless...”
(Ihsahn, 1996)

Pečine ležijo daleč. Prostrane in visoke se razprostirajo na vsa obzorja. Dvomim, da bi si človek drznil pogledati čeznje, zakaj njihov rob izgleda kakor konec sveta. Na levi se vsako jutro vidi, kako se sonce prikaže, kakor da bi ga rojevale pečine in prav tako se vsak večer pogreza čez daljni desni rob. Na vzhodu in na zahodu so skale ožgane od sonca. Do obrobja pravzaprav sploh ni daleč in vsak si lahko izbere tri pota, ki bi ga nemara popeljala prav do kraja, a se mi zdi, da se vsak predčasno obrne nazaj, rekoč si, da je videl preveč.

Stara prerokba govori, da si je bila to mesto izbrala božja roka, in da tu doleti vse nepravilne in versko izbočene strašna usoda, kajti sla popelje vsakogar čez rob prepada – le-ti vidijo čez rob, a se nikoli ne vrnejo, da bi pripovedovali o lepoti, ki se nahaja na oni strani.

Te pečine pravzaprav obdajajo veliko ravnino, ki je posuta s temno peščeno prstjo, iz katere budajo zelenice. Z višjimi travami se poigrava močan, neusmiljen veter. Da, ta veter je mrzel, osvežujoč, poln lepote in čistega nebeškega vonja. Dasi je surov in neusmiljen, sega njegov rahel, nežen vonj v nos, in tako so neverniki primorani stopiti usodi naproti. Moč celokupne lepote je prevelika in vsak bi se preselil na ta kraj, kajti to je kraj, kjer bi poet do konca iztisnil svojo dušo in nastali bi prekrasni soneti. Tu bi se vsak zaljubil in vsak bi se pojedel, ko bi začutil to neizmerno sladkobo – in že me je zapeljala sla; nemara bi tudi jaz padel čez rob.

Na tem kraju je položena apnenčasta plošča, ki je rahlo podstavljena. Vanjo je zasajen križ. Star je in se je ohranil kljub močnemu vetru, kljub zobu časa, ker je vse v rokah usode. In tu - na tem križu je pribit človek, ki je prevzel trpljenje vsega človeštva – ne, ali pa je le nekakšen Prometej, ki se je zameril višjim silam. Vendar za razliko od Prometeja le lažje preživlja svojo nesmrtnost, kajti ni je, strašne ptice, ki bi mu kljuvala drobovino. Njegova bolečina je drugačne narave, navsezadnje je še bolj neznosna, ker zbada naravnost v srce. Že dva tisoč let joče, pribit na križu in solze mu neprestano polzijo navzdol po telesu, preko prsi, čez noge in stopala – tam se sladka utekočinjena bolečina stika z apnencem in ga spreminja – počasi, skozi desetletja in stoletja. Konice, ki se formirajo na robu apnenčaste plošče, se počasi šilijo in daljšajo. Od teh konic od časa do časa kapne še sveža, sladka solza in namoči od vetra izsušeno prst.

Nesmrtnik, ki je na križu, je skozi čas zasovražil slehernega človeka. Vedno si išče odrešitelja, a ni je duše na svetu, ki bi se ga usmilila, ali, ki bi mu vsaj pomagala,

kakor je to storil Herakles, ko je ustrelil strašno ptico. In naj nesmrtnika vsi še tako ljubijo, naj ga imajo vsi še tako v čislih, nobeno podlo bitje bi ne prevzelo njegovega trpljenja. Tako mu mineva življenje tu na pečinah zelo počasi in poleg duševne bolečine je navsezadnje prisotna še tista prava, saj ga prebite noge in roke neprestano zbadajo in kakor krči se porajajo bolečine. V rebrih je zadržana puščica – nihče ni tak junak, da bi jo izdril. Vsi le klečeplazijo in ga ljubijo.

Navsezadnje, tu je moj dom. Ravnice so zelo skrivnostne. Včasih se uležem poleg najvišje biljke, ki je komaj meter visoka in ki mi nudi najboljše zaveterje. Tu vedno sanjam najlepše stvari in tu je življenje najslajše, ker se nikoli ne otersem dobrot. Ker je peščenica prijetno topla, se včasih zagrebem čez glavo in pozabim dihati. Da, zdi se mi, da je nenaravno sladka in čeprav nisem nikoli lačen, se mi včasih zahoče, da bi si v usta ponesel celo pest peščenice. In kako prijeten vonj ima; slajši od najvzburljivějšíh parfumov, kolikor jih lahko nosi žensko telo.

Vsem dejavnostim, ki potekajo na teh pečinah, se izogibam, saj se počutim kot odvečni člen. Sploh preziram vsa dogajanja, ker se mi zdijo nečista in izigrana in čudim se, kako da se ta plemeniti vonj in vzvišena lepota ne izgubita. Kar večna sta, se mi zdi, kakor je večen naš križani človek. Najini odnosi so hladni. Tuja sva si in živiva vsak zase.

Duša se stika z naravo; včasih jo veter dvigne visoko, a še vedno ne vidi čez rob, saj se le-ta nenadoma zazdi precej oddaljen, skoraj dlje od sonca, zato se raje vračam na tla in poležavam na peščenici. Tako sem se nenadoma dvignil in zagledal trumo ljudi – kolono romarjev, ki se je vila med zelenicami. Vsi v enakih opravah, so molče stopali proti križu. Bili so brez obuval in vendar jim je bilo toplo in udobno. Po obrazih sodeč, jih človek ne bi mogel razlikovati, prav tako ne moških od žensk. Pohod je izgledal monoton; nihče ni mahal z rokami, nihče se ni obrnil, ali pa morda nagovoril bližnjega. Tudi v križ ni nihče gledal, pač pa so vsi nemi, skoraj prestrašeni pogledi zrlji v tla. Obšel sem kolono, ker me je nenadoma zelo zanimala in spoznal sem, da so bile moje prvotne opazke napačne. Na koncu kolone je stopala ljubka deklica. Glavo je imela nepokrito, da so se ji videli rahlo kodrasti, pristriženi, temni lasje, ki so se ujemale z barvo njenih, življenja polnih, majhnih oči. Obraz ji je izražal veselost in v primerjavi z drugimi, ki so bili dokaj turobni, je bil njen skoraj nasmejan. Povrhu tega pa je izražal nek povsem nedolžen in neokrnjen dekliški razum. Na ogrinjalu so bile opazne bujne obline in zdelo se mi je, da se je včasih sramežljivo pogledovala. Ni se mi še zgodilo, da bi me bila kdaj človeška lepota tako prevzela. Pihal sem ji v lase in se je skušal dotakniti, vendar slajše mi je bilo občudovanje samo, ki mi je prebujalo duha in telo. Taki, povsem novi občutki, so bili slajši in toplejši od peščenice, boljši od tistih, ki sem jih bil deležen pri poležavanju in sanjarjenju, kajti morebiti bi le znali postati resnični... Ustrašil sem se in jo zapustil. Ležal sem, skrit za travo, in opazoval kolono, ki se je bližala križu. Ob tej priložnosti sem posvetil večjo pozornost svojemu sosedu, kajti zazdelo se mi je, da je, ko jih je opazil, začel še bolj krčevito stokati; obupan je momljajal te besede: "Prosim, pomagaj, prosim, usmili se me, pridi sem, da ti povem, kaj ti je storiti." Vzdržal sem se; po eni strani zato, ker me je bil nesmrtnik prvič ogovoril, po drugi pa strani pa zavoljo obzirnosti do kolone.

Ko se je kolona ustavila pred križem, je sonce že počasi tonilo za pečinami. Takrat so se romarji postavili okrog križa. Starec, ki je vodil skupino, si je poveznil kapuco z glave in pričel, v meni sicer tujem jeziku, nekaj govoriti. Sleknel se je do pasu in poklical k sebi dva nasproti stoječa romarja. Starec jima je podal stekleničko in pričelo se je dolgotrajno maziljenje. Ko sta romarja opravila svoje delo, se je cela

skupina priklonila, le ona je obstala pri miru. Njeno telo me je popolnoma prevzelo in želel sem si bliže. Prikradel sem se za njen hrbet – želel sem jo prijeto, a nisem mogel – in moja roka je prešla njene boke. Taki bolečini se ne da postaviti po robu, sploh pa, če je človeku popolnoma neznana in nova; taka mu šibi kolena in ga pogreza v tla. S pestmi sem tolkel po peščenici in brez obzirnosti znašal svojo jezo nad nesmrtnikom, ki me je včasih z vsem sočutjem pogledal. Da bi jo potegnil k sebi, je bilo nemogoče in nikakor se nisem mogel domisliti, kako bi jo dobil. Zdi se mi, da se je ustrašila, ali pa – ne, ali pa se ji je vse zagnusilo...

Starec je ponovno spregovoril in v trenutku so vsi, razen nje, obstopili križ. Vsi so obsuli nesmrtnika s poljubi, kajti njihova vera je bila tako goreča; tako močno so ljubili svojega odrešenika – poljubljali so ga po celem telesu, po njegovi goloti, objemali so ga v goreči ljubezni, ne da bi se mogli izogniti svojemu poželjenju. Vendar nesmrtnik ni spregovoril – njegov jok je bil ob tem trenutku tako krčevit, da mu je zastajal dih. Romarji so postali neznosni; lizali so ga in ga, v višku svoje vznesenosti in ponižnosti, pričeli gristi – morda kot izraz večne ljubezni, čeprav se je meni vse zdelo višek čutne ljubezni. Da, grizli so ga in trgali meso z njega, vendar so se njegove rane znova in znova celile... Končalo se je s poklonitvijo, ki je zaključila obred. Na njegovo čast so nato vsi glasno peli litanije.

Pobral sem se in se zazrl v njen obraz. Bil je zaprepaden, morda zaradi početja vrstnikov. Ne vem sicer, zakaj se jim ni pridružila, saj to je bil eden njenih običajev. Pomislila je: "Vse to je nepristno – to je sramotno in odstopa od prvotne misli, je zastrupljeno in izigrano, to je skrunitev in žalitev, prevelika ponižnost in prevelika nesramnost, in zato je vredno zavrnitve. Pa vendar mora biti to dober človek, a ideja je napačna, kajti mi smo živali; pohotne smo, prezirljive, nesramne in maščevalne. Nas se ne kroti, mi smo bogovi – in glej mučenik, kako te grizejo te zveri. Ti si nor, ker prenašaš to, kar bi morali oni. Daj, živi! Poprosi nekoga, naj te sname s križa, naj ti izdere puščico – ne, ti si trmast in boš vztrajal." Tako si je nemara res mislila in skušal sem jo poljubiti na čelo, ki je bilo najlepše, pa je moja postava ponovno prešla njeno. Počepnil sem na peščenico in narisal njeno postavo – tako me je bolelo v srcu, da sem se obrnil proti njej in jo začel klicati, da bi me le kako slišala, samo enkrat. Legala je ravno na mesto, kjer sem začrtal njeno postavo, in za trenutek je zatisnila oči. Takrat sem ji pritaknil čudovite sanje... Jokal sem od veselja, ker sem prvič spoznal pravega človeka in bal sem se, da ne bi odšla.

Prekmalu jo je za rokav pocukal eden od vrstnikov. Nekaj mu je govorila, a njenih besed tokrat nisem razumel, kajti ponovno je govorila v tujem jeziku. Še posloviti se nisem mogel in v najhujši bolečini sem se zavlekel stran od križa in zaspal na peščenici, ki je grela moje otrplo, zmrznjeno srce. Zbudil me je glasen krik iz nesmrtnikovih ust: "Tujec! Prosim, pridi sem, zanašam se na tvojo pomoč." Počasi sem stopal po peščenici, noge so se mi vdirale do gležnjev. Pihal je tisti stalni mrzli veter, čedalje močnejše in zavil sem se v strgano srajco. Pomislil sem že, da se obeta vihar, ki ga že nekaj časa ni bilo. Prvič se mi je pripetilo, da sem stopil čisto do križa in tudi prvič sem zagledal njegov z brado poraščen obraz. Brada je bila napol premočena in zlepljena od njegovih solz. Čez čelo so se nizale večje in manjše gube, tako da je od daleč navidezni tridesetletnik izgledal kot prileten človek. Oči so bile majhne, skoraj brez pigmenta in hladne. Trepetajoče ustnice so včasih razkrivale zanemarjeno zobovje. "Prosim," je spregovoril, "poslušaj, kar ti bom sedaj povedal. Mojemu življenju niso bila namenjena taka leta, pa vendar si želi biti vsak nesmrten – večni, torej v srcih vseh. In poglej se, tebi je usoda namenila lahko življenje; poležavanje in razvado, meni pa trpljenje. Samo, čudim se: Namreč, jaz sem ljubil ljudi in jim pomagal. Zdravil sem njihove bolezni, medtem ko si se ti valjal po pesku

in sanjaril. Pa vendar ti ne zavidam, pač pa me muči nekaj drugega; naveličal sem se muk, ne maram več trpeti za druge, ki pa so tako nehvaležni in se znašajo nad menoj, me zlorablajo. Dovolj mi, da ti povem, kaj se mi je nekoč pripetilo. V mojem mladostnem življenju – takrat sem rad potoval po svetu, kajti v največje zadovoljstvo sem si štel, da sem lahko pomagal ljudem – sem bil priča nenavadnim rečem. Po deželi je nekoč razsajala kuga in le nekateri pametni so pobrali, kar so mogli in se zatekli daleč stran v notranjost puščave. Tako je stopala bosa ženska po žgočem pesku, držeč v eni roki otroka, v drugi pa majhno culico. Teden dni hoda je minilo, ko se je nenadoma zgrudila; otrok se je zakotalil v stran in zajokal. Mati se je pobrala in pričela brskati po culici – nič, le dvoje skodelic in milo. Trudna se je ozrla in nikjer ni videla konca puščave, nikjer ni videla niti biljke, nič, in grlo je bilo izsušeno, lepilo se je skupaj in sline ni imela več. Nenadoma je otrok prenehal jokati, pač pa je le še prestrašeno obračal oči. Mati je mislila: 'Kje si, moj Daino? Sramota, da moram sama ostati na tem svetu in da si mi zapustil to gnusobo, to malo ščene!' Jaz sem prišel po puščavi in jo srečal, ko se je že mračilo. Sedela je in si brisala vlažna, sočna usta. Poleg nje je ležalo obgrizeno trupelce in kosti. Moledujoče me je opazovala in njene oči so govorile, da me ne mara in da jo motim. Ker sem bil v zadregi, sem ji ponudil kruh, ona pa mi je, s črepinjami, ki so ostale od skodelic, odrezala konec stegna in mi ga ponudila... Takrat, tujec, me je vse potrlo, kajti moji varovanci so smešni. V njihovo voljo se je brezsmiselno vmešavati, pa vendar. In poglej sedaj, tujec, kaj so mi danes napravili, in ko bi bilo to prvič, pa ni. To so pošasti. Prosim te, poišči si toliko sočutja in mi pomagaj. Ozri se proti apnenčasti plošči, vidiš, dvatisoč let so moje solze oblikovale te konice. Zdi se mi, da so zdaj dovolj dolge, torej je sedaj pravi čas. Daj, brcni v najdaljšo in jo odlomi. Tedaj mi pomeri od blizu v glavo in zamiži. Ko boš to opravil, mi dovoli, da se spovem in nato mi, na moj ukaz, zadri konico v glavo. Ne meni se za bolečino in misli na to, da me boš rešil. Mar mi je za 'mišji rod', mar mi je za vse ljudi,..." Ko je zaključil, sem ga popolnoma razumel. Odlomil sem kapnik in...

To je bil sveti kraj in romarska pot. Ko mučenika ni bilo več, se je peščenica naglo ohladila in izgubila svoj sladki okus. Pihal je močan, še močnejši mrzel, leden veter. Popreje je bilo vse tiho, le on je stokal; sedaj pa se je od spodaj slišalo strašno bučanje. Prvič sem se dvignil čez rob pečin in zagledal morje, kako čedalje siloviteje pljuska in ruši pečine. In ljudje so podivjali, požigajo vse, vse je v plamenih, vojne so. Pihajoči veter dviguje pečine v zrak; košček za koščkom – šele sedaj dobivajo svojo pravo podobo. Vojna! Mars, Mars, vojna.

Nedavno sem izvedel, da v bližnjem mestu sodijo župniku. Novica me je silno prevzela in odpravil sem se na pot. Od daleč sem zagledal mestece, tjakaj je vodila stezica, po kateri sem stopal. Pusta pokrajina je bila nezanimiva. Vsa suhoparnost mi ni dala, da bi se ustavil, pač pa sem hodil še hitrje. Že na začetku mesta je bilo vse prazno in tiho. Prazne in zapahnjene hiše so se nizale druga za drugo, okna so bila zaprta. Nikjer žive duše, niti na stojnicah. Ko sem pri gostilni zavil desno, sem dobil pogled na glavni trg. Procesija se je vila po ozkih ulicah proti trgu, ki je bil kulturno in zgodovinsko središče mesteca. In prav na sredi trga, nedaleč stran od spomenika, je stala kopica nametanega, z bencinom politega lesa. In prav iz vrha kopice je ven zijal leseni drog, okoli katerega je bila privezana krajša lanena vrv. Stopil sem bliže, da bi si natanko ogledal meščane. Mršavost in razcapanost je pačila njihove kmečke postave. Pravzaprav so bili tudi vsi karseda pijani, ker so pričakovali veliki dogodek. Spredaj, na začetku procesije, je stopal župan; prileten, bradat možki, katerega napeti in izbočeni trebuh je kazal njegov pogum in napuh. Njemu so sledile še nekatere

ugledne osebe, ki jih je bilo moč soditi po njihovih uradniških oblačilih in nališpanih obrazih. Še nekaj korakov pred gosposko pa sta dva vojaka višjega čina za roko vodila župnika. Ta je imel na sebi vso duhovniško opravo. Hodil je počasi, skoraj prisiljeno. Sključen je neprestano pogledoval v tla, ker je vedel, kaj ga čaka. Pohitel sem in se skril za občinsko hišo, od koder se je trg z grmado videl kar najbolje. Takrat se je procesija razprostrla okrog grmade in cel trg je bil obljuden. Župan je nagovoril podivjano občinstvo in prosil ljudi, naj se pomirijo. Govor ni trajal dolgo, saj so duhovnika kaj kmalu odvedli do lesenega droga in ga čvrsto privezali. Pomešal sem se v množico in se prerinil tik do grmade. Ozrl sem se okrog sebe. Videl sem, da drži vsa ta pijana raja v rokah po enega ali dva kamna. Obrnil sem se k najbližjemu in ga vprašal, če morda pozna župnika. Mladenič je odvrnil: "To, tujec, je moj brat, ki je slab človek."

"Kako pa ti je ime?" sem ga vprašal.

"Cirilko."

Vse je bilo nared; vojaka sta se umaknila, župan pa je nadaljeval svoj govor: »Poglejte, ljudje, danes smo se zbrali, da se simbolično poslovimo od naše večne nadloge. Poglejte: Morali ste hoditi v cerkev, morali ste verovati v nekoga drugega kot pa vase in kar je bilo še hujše, dve tisočletji smo gradili moralo, ki je bila lažna. Poglejte, kako se nam je ta nebeška spaka izneverila, in mi smo Mu morali biti zvesti, gradili smo cerkve; samo pomislite, koliko kapitala smo zmetali za take ničeve abotnosti. Samo pomislite, kako so se vmešavali v našo politiko, v naša življenja, kako so nas ustrahovali, kako obilno so jedli, kako velike potrebe so nosili...« Župan se je zavoljo vinjenosti večkrat zmedel in prekinil govor. »Da, zadnje čase smo se vsi počutili utesnjene, skorajda izigrane, kajti te podgane so imele izjemno moč. Vendar sta nam čas in evolucija razodela resnico, ki je prišla na dan, ko je naš nesmrtni mučenik iztegnil pete! Poglejte, meščani, meni jemlje srditost besede z jezika. In zakaj bi se nadalje trudil z govorom, ko vsi vemo, kaj nam je storiti, zato prižgite!« Cirilko je imel vse žepe polne kamnov. V desnici je držal steklenico in ko je župan velel prižgati grmado in ko je vsa raja pričela kamenjati duhovnika, je tudi Cirilko z desnico pograbil prvo pest kamnov in jo zalučal bratu v obraz. Nato je ponovno segel v žep in ponovno... Smeh je dosegel vrhunec, ko se je pričela duhovnikova koža smoditi in ko je zasmrdelo po celem trgu. Ljudje so se prijemali za potrebe in pokali od smeha. Meso in nosovi razpočenih teles so leteli po zraku, breztelesne duše pa so se še naprej režale. Tudi župan se je tako krohotal, da je omahnil z odra in se na tleh razpočil na tisoč koščkov.

»Čudno,« sem pomislil, »še včeraj tako pobožni, so se spremenili v okrutne barbabe. Skoraj me vse preveč spominja na petnajsto stoletje – le, da so takrat namesto duhovnikov kurili čaravnice. Kako grdo je vse skupaj, človek ni vreden življenja. Koliko so le mogle biti čaravnice drugačne od duhovnikov? In kako lahko brat ubija brata; mar to ne spominja na obdobje naših vrlih domobrancev in partizanov, ko je brat z vilami nabodel lastnega brata? Da, saj je to storil po postavah in kakšne so postave? In tudi vera ni rešila zverinskega človeštva in čeprav je imela še tako čvrste vajeti – človek je kot podivjan konj. Na kakšen grd način se zgodovina ponavlja in ob vsakem novem velikem dogodku je človek za nekaj več prikrajšan. Torej; kaj bi bilo bolje, ko bi ne bilo zgodovine, ali ko bi se ustavila? Pa vendar ni nobena od teh izbir niti malo dobra. In človek bo čedalje bolj beden, dokler se ne bo razlezlo sonce. No, takrat se bo pa preselil na drug, klimatsko ugoden planet, in v demokraciji ali pod kakršno koli oblastjo nadalje gojil svojo bedo. Še najbolj me zanima, kakšen bo milijardi rod človeštva. Namreč gotovo bodo tudi takrat poznali grmado. Vmes bodo izumrle vse latinščine in angleščine, v pozabo bodo šli vsi Hitlerji in Bogovi, ampak

grmada – ta bo še vedno gorela. Tudi vile bodo vsi poznali in jih uporabljali – če ne drugače, pa zato, da se bodo med seboj nabadali. Vinogradi bodo še vedno rastle, pa čeprav na Neptunu. Vendar, v vsej zmedi in napačnosti, obstajajo malenkosti, ki so občudovanja vredne – to niso veliki dogodki, to so le majhni pripetljaji. Tako se srečata dve osebi, ki sta ustvarjeni druga za drugo, kar se pa zgodi zgolj po naključju.« Pomislil sem, da se moram vrniti na pečine.

Pečin ni bilo več, tudi veter se je pomiril - skorajda je prenehal. Zdelo se mi je, da umirjena, zaspana narava, precej nestrpno in v strahu, pričakuje novega viharja. Morje se je leno poigravalo in s čisto majhnimi valovi pljuskalo ob obalo. Ob tej pozni uri se je sonce počasi stapljalo z morsko gladino in kazalo svojo zrcalno podobo, ki se je s soncem vred manjšala in oddaljevala. Prav tako se je na gladini videla zrcalna podoba puste obale in nekaterih večjih skal. Srce mi je razbijalo od presenečenja. Še enkrat sem s pogledom obšel morsko gladino in nedaleč stran, na drugi strani obale, sem v presenečenju, da je nisem opazil prej, zagledal njeno podobo; dvojna je bila in dvojna je bila njena lepota. Čudno, da me je tokrat prepoznala. Pretežko se mi je zdelo, da bi se ji približal, pa vendar. Brez besed sva hodila in zdelo se mi je, kot da sem stal na drugi strani obale in gledal dvojno ljubezen, dvojno srečo naju dveh.

Skrevet av Greifi Reffet for Mladika

ŠTORIJA: PARIZ

Ko jih je AG-1 poslal na nalogo zavzeti čebularsko glavno mesto se AG-2, AG-3, PK-2 in PK-3 niso zavedali, v kaj se podajajo. Glavna predstavnika Pasuljstana v mestu sta bila Soman in Krilvo. Nadzorovala sta vsak kvadratni centimeter njihovih deviških ritk. Zato so se AG-2, AG-3, PK-2 in PK-3 na poti proti mestu odločili, da bodo vse njihove akcije v temni, črni gverili, pod okriljem noči in smrečkovca. Vstopili so v dotrenamsko cerkev, da bi si očistili svoje grešne duše (Ali moramo posebno poudarjati, da jih niti na 500m od cerkve niso spustil’?) Zato so njihove duše ostale grešne..... Prestali so nadzorovanje čebularskih organov (ni tist, kar mislite, fegedi). Vendar so AG-2, AG-3, PK-2 in PK-3 pobegnili na vrhe Fajflovge stolpa.

C:\> Show loggings for day 2!

D:\> No loggings for the second day.....sorry.

Ok, vseeno smo se spomnili parih prelomnih dogodkov v karieri. Šli so do grička in stebrov sredi Čebulj city-ja, kjer so srčeli njihovo Pasoljstansko zvezo, Carja Borjo Uškovića II. Bil je na isti valovno dolžini, zato je postal njihov zaveznik. Zvečerne urice so si popestrili z obiskom hotmame, ki jim je popestrila večer na amasadi in postpravila ostanke obreda ob prodoru naših gverilskih enot v Tužno mesto (hm...kako se opiše pravoslavno.....al kva je že tist s slovncu? NG nein Danke!)

Četrty dan so kljub utrujenosti zaradi ogledovanja kućice od ježa vzeli čas, da so krstili in dokončno medse sprejeli PK-3. (AG-1 ma en amulet iz parizza doma....kva vas briga kva je ☛☛Ⓜ☛☛☛☛☛☛ poglej zadevo v ms-dosu, font wingdings)

Peti dan so zaradi delovanja v gverili zamudili na mirovna pogajanja s Pasuljstansko navezo S&K in zapustili v ambasadi reklamo za osvežilno pijačo. (AG-1 ma en amulet iz parizza doma....) Odpravili so se v center dogajanja Lisneydand.iskati inspiracijo za nove podvige. Našli so inspiracijo in izgubili psiho. Nato so se zelo zmatrani odpravili novim dogodivščinam naproti

Hvatanje goljavskih grizlija

Pozdravljeni nazaj v rubriki NO, kjer se bomo danes spoprijeli s problemom lovljenja največjega medveda na svetu. Ker je ta dejavnost zelo nevarna, vam priporočamo da se zadeve ne lotite brez strokovnega neprištevnega vodstva avtorjev članka (nas obatroje; tu put dis anadr vej: DONT TRAJ DIS AT HOUM!)

Pripomočki:

- Goljavski grizli™ (ne prevelik, da gre na sani)
- Sani
- Očnjaka in Auskeemo™ (da vlečeta sani)
- Sava Eskimo™ (da ne drsi)
- Motka XXXL debeline + vazelin
- Koča v skriti dolini
- Naključni dotični sprehajalec

Postopek:

Najprej se za 3 mesece zapremo v hišo v skriti dolini. Ko nas začne najedati dolgčas, vzamemo psa in ju privežemo na sani s pnevmatikami Sava Eskimo™. Seveda moramo pri tem postopku paziti, da psa ne odvehčeta sani, ko so prazne. Na sani naložimo motko in nato še svoje veličanstvo (to samo v najinem primeru.....vi, luzerji, posadite na sani svoje ponižne riti). Nato poženemo sani pod kotom 48°56'23" in z 89% moči ubogih kužijev. Potem dve uri potuješ v željeni smeri. Kasneje se obrnemo nazaj in verjetno nas bo v tej fazi postopka dohitel razjarjeni goljavski grizli in nas prosil za ogenj. Ko se bo spomnil, da ne more govoriti, bo verjetno zarenčal. Zarenčite nazaj..... Verjetno bo razjarjeni goljavski grizli zarenčal tokrat malce glasneje, vendar naj vas to ne preseneti. Vzamite XXXL motko in jo dajte medvedu, naj jo sisa do umiritve. Ko gledate medveda, kako sisa motko XXXL debeline, se boste spomnili, da imate v žepu FF. Žrtvujte enega FF, in ko ga bo hotel medo pobrati, se bo sklonil. Vzamite motko, tecite okoli zverine, odprite vazelino in potem..... V tej fazi se bo medved verjetno zvijal od bolečin in si hotel iz analne odprtine izvleči motko. To mu ne bo uspelo, zato se lahko smatrate za uspešne hvatače™. Spet tečete okrog zverine in mu zatlačite pnevmatike v ušesa. Zaradi trenja gume ob dlake ušesne odprtine je velika možnost, da zvok goljav okoli sani ne bo prišel do medveda. Valovanje zvoka goljav se bo v tej fazi postopka ukrivilo in začelo najedati goljavskemu grizliju. Zato jo urno ucvrite do Reke Snežne Jerebice. Ko boste tam, potegnite iz vode še grizlija s samomorilskimi tendencami zaradi motke v riti. Nato poprosite naključnega sprehaljalca, naj poprime medvedka za trenutek ali dva. Medtem vi odtočite. Medved se bo zbudil in se hotel poigrati z dotičnim naključnim sprehaljalcem. Le-ta bo v tej fazi preminil. S tal poberete še motko, nataknete medvedu ovratnico in se sprehodite nazaj do skrite hiše v dolini. Verjetno vam bo precej jasno, da je grizli končno vaš!

Komentar:

"Neki ljudi kažu, da je hvatanje goljavskih grizlija baš nije bezbedno i uzbudljivo. Ali ja jim kažem KOVA: ja to radim uvijek prije nove godine, pa sam već skupio 2 grizlija i 4 haskije, a još imam jednu ruku i obatroje noge"

Princ Čiftluk III., Kralj Spahija IV.

Intervju z (m)učiteljem Perhavcem

1. Ali podpirate geslo "Meat means murder"?

V življenju sicer ne jem mesa; razlog:

- ljubezen.....
- ne poznam dovolj močnega argumenta, da bi živa bitja jedla drug drugega (ne obstaja vrednostna hierhija, ki bi moralno to opravičevala).

2. Ali mislite, da ste zreli za vlogo razrednika?

Mislím, da ga ni človeka na svetu, ki bi bil zrel....."Vse sadje se obere, preden je zrelo!" Bogovom, ter usodi sem hvaležen, da nisem razrednik. Zakaj? Zaradi lenih mulcev ne eni strani in staršev, ki mislijo, da so njihovi otroci supersposobni. Nato eni in drugi tolčejo po ubogem razredniku.

3. Opišite svojo osebnost v treh besedah!

Pozicija opisovanja osebnosti je paradoksalna → ne morem.

4. Kaj bi naredili, če bi vam padla opeka na glavo?

- a) Še enkrat bi si jo vrgel na glavo
- b) Vrgel bi jo tja od koder je priletela
- c) Šel bi na pir

Ker sem pristaš kiniško-stoiške etike, mi je v nekem smislu največje vodilo, načelo, ki se mu po grško reče avtoarkeia, kar pomeni (poenostavljeno rečeno!) NAJVIŠJE DOBRO JE ODSOTNOST KAKRŠNEKOLI ŽELJE oz. POTREBE, kar pomeni tudi odstotnost želje po reagiranju. Če bi se opeka srečala z mojo glavo si želim, da si ne bi ničesar želel glede opeke, oz. da si ne bi ničesar želel, da si želim glede opeke.....(odgovor je d)

5. Kako bi komentirali izjavo: "Vse je sranje razen scanja, pa še to je sranje, če ščiješ proti vetru!" ?

Izjave direktno ne bom komentiral. Nadaljeval bom le diskurs, ki sem ga začel pri prejšnjem vprašanju. Problem se začne, ter ostane tam, kjer je želja po izločanju!

6. Ste mogoče shizofrenik?

- a) da in da
- b) ne in da
- c) da in ne
- d) ne in ne (in pa še ja)

Ker prefiks "shizofrenik" izhaja iz grškega glagola "shizein", kar pomeni cepiti, ločiti ipd. močno upam, da sem shizofrenik, saj je to edina pozicija, ki omogoča avtorefleksijo oz. samokritiko, torej tudi kritiko svoje kritike, oz. refleksijo svoje refleksije.

7. Ali je govornica, da ste imeli ob rojstvu več ušes, kot zob, resnična?

V odgovoru bom realist. Nisem imel ne ušes ne zob.

8. Ali ste pristaš gesla: "Z drogo proti žogi" in zakaj?

Parafraza gesla "Z drogo proti žogi", ki je navedena v vprašanju, se mi zdi morbidna, kot tudi osnovno geslo. Tako žoga kot droga sta lahko droga.

9. Kako si razlagate citat iz filma *Trainspotting*: "Ne veš če si homič ali ne, dokler ne probaš!"?

Tako kot citirani stavek velja tudi nasprotno, da ne veš, če si heteroseksualec, dokler ne probaš. Problem pa ni v tem ali seksaš z ženskami ali s tipi. Problem je, da se ti karkoli od teh dveh opcij zdi problem.

10. Koliko mililitrov (hektolitrov) piva potrebujete, da se opijete?

Strogo vzeto, tega ne morem vedeti, ker takrat, ko sem opit nisem zmožen prešteti količine (litri).

Na 115.6 kilometru magistralne ceste E95 se odcepi kolovoz na desno. Čez drugi most je rahel vzpon. Tam stoji velika bukev. Potka se odcepi na levo. Pri hrastu s polomljeno vejo 2m nad tlemi je krtina. 3 korake levo je borovničevje. Pod drugim grmičkom sem izgubil vijak S=35mm, ko sem leta 1943 tekkel pred belčki v gozd. Šifra: Vseh pa le niso poklali!

NEUROHIRURGIJA

To je taj pacijent.
Posmatrajte bezizrazno
lice, smotan pogled i
male mehurčice oko njegove
glave. Taj čovek ima - bez
ikakve sumnje - PROBLEME.

|||: Jedna Operacija kod dr. Sulimanovića

Crtež & Text: Saša Drenić
Tonmajstor: Mitja Nemeč
Inicijalna inspiracija: Nejc Paček
Reinspiracija: Čeko

Dobar dan!
Ja sam dr.
Sulimanović.
Ja operišem pacijente
koje pate od
MOZDANOG KVARA.

Eto, pacijent
već je
pripremljen,
možemo
početi
LOBOTOMIJOM.

Prvo: ANESTEZIJA

Onda - polako i precizno -
otvara se glava.

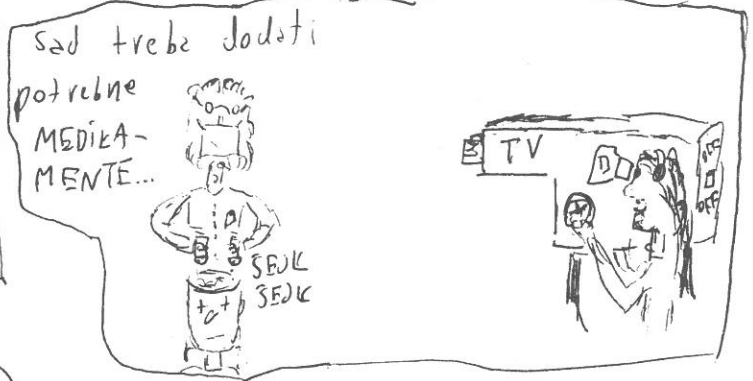
Evo ga! *

* Verovatno ili ne,
ovo je prvi put,
da je dr. S. otvorio
glavu, bez da bi
si uprljao košulju.

Sad tražimo
taj čuveni KVAR.

Kraj epizode.

Važno: Deco, ovo je samo STRIP. Nemojte se igrati tuđim mozgom bez DIPLOME!

S. D. 95, 6, 7, 8, 12

KOVA PRODUKTIONS

Sva prava pridržana,
copyright STEFAN & MARIJAN

Last revision: Jan. 98

Zasvojenost z Vsemrežo

Torej, ste že kdaj slišali za zasvojenost?

Recimo zasvojenost z mamili, s hrano, z alkoholom s kajpajestvemčem??

Da? Torej tudi zasvojenost z vsemrežo (ali internetom) obstaja.

Pravzaprav je zasvojenost z vsemrežo od prej naštetih se najmanj telesno škodljiva (dobro, izpustimo okvare oči, možnost sive mrežnice...)!! V zadnjem času pa med ljudmi tudi zelo pogosta.

Torej vse skupaj se začne takole:

- Imamo računalno.
- Imamo računalno z modemom
- Imamo računalno z modemom ter možnost povezave z vsemrežo
- Imamo računalno z modemom ter možnost povezave z vsemrežo in samega sebe

Ko damo vse to skupaj, imamo že novo možnost - možnost zasvojenosti z vsemrežo.

Zakaj pravzaprav gre?

Torej, če ste eden takih, ki vsemrežo uporabljate zgolj za šolske namene in na vsemreži preživite le nekaj minut na teden, potem še daleč niste zasvojeni z vsemrežo.

Dobro, pa pogledjmo ravno nasproten primer: ste na vsemeži po 4 (in več) ure na dan??

Kar ždite na mreži, kljub temu, da medtem vaša mater ne more poklicati tete ali babice, da bi ji povedala (pre)zanimivo novico, kako se je nek daljni sorodnik sosedov zastrupil z hrano???

Ali vaš telefonski račun presega velikost 15000 cekinov??

Dobrodošli!!!!

Dobro vprašanje pa je: Kaj nas pravzaprav privlači in pripelje do tega, da postanemo zasvojeni z vsemrežo?

Tukaj so kar tri točke:

1. Vsemreža ponuja OGROOOOOOOMNO stvari!!! Gori najdemo VSE!!!

Kako se vlaga pesa, zakaj čebelnice nabirajo med, čemu služi zavitek masla, kako udomačimo ducat rakunov in še bi lahko našteval pa imam trenutno pomanjkanje domišljije. Torej gor je vsega dovolj in vsak dan je tega vsega še več, razumete?

2. Predvsem nas privlači čvekanje z osebkami iz ostalega sveta, s pomočjo mIRC-a (www.mirc.co.uk) ali pa katerega drugega programa, recimo Westwood Chat-a (www.westwood.com).

3. Meni osebno najbolj zabavna stran vsemreže pa je igranje iger z večimi igralci!!!

Recimo Command&Conquer 95, Red Alert, Dark Reign (ZAKON!!!), Quake2, Ultima OnLine (en mesec igranja je zastoj potem pa brž možno cekinov na plano!! - SUXX) in v glavnem vse novejšje igre. Aja, celo nek Tetris lahko igramo prek vsemreže. Zanimivo.

Sedaj pa še dobro vprašanje: kako se te zasvojenosti znebiti????

Pravzaprav ne vem in me zaenkrat tudi ne zanima :)

To bi bilo za tokrat vse, upam da ste nezasvojeni zvedeli zakaj pravzaprav gre? PRIDRUŽITE SE NAM :)))

Naslednjič berite, kako je raca prečkala avtocesto, zakaj se je podražilo mleko, kdo pravzaprav je Gill Bates in kaj ima on opraviti z pticami iz Antarktike, koliko stanejo žvečilni gumiji v tujini in še nekaj malenkosti iz (prelepega) sveta računalništva.

Andraž Kondža

TOP 97 , POVRATEK 007 IN OSTALE IGRE !!!

JUTRI NIKOLI NE UMRE-TOMORROW NEVER DIES

Žanr: BONDIADA

Igrajo: PIERCE BROSNAN, MICHELE YEOH, JOHNATAN PRYCE, TERI HITCHER, JUDI DENCH IN DESMOND LIEWELLYN.

Režira: ROGER SPOTISWOODE (V OGNJU NIKARAGVE, TURNER&HOOC)

Ni kaj! Prototip vseh akcijskih junakov, "oče" vseh tajnih agentov, največji akcijski čarovnik vseh časov in neustavljivi osvajalec svetovnih lepotic je zopet med nami! In kot se spodobi, se je vrnil v slogu, ki je lasten le njemu - JAMESU BONDU. Torej - spektakularno, divje, bučno, eksplozivno. Navkljub nenehnim težavam pri snemanju osemnajste Bondove pustolovščine, so ustvarjalci tega filma uspeli ustvariti osupljiv, mestoma naravnost hipnotičen akcijski tornado, ki se sem ter tja ustavi samo zato, da sploh lahko normalno zadihate. Najlepši dokaz, da to drži, je že dejstvo, da je avtor tega članka (sicer med filmofilskimi prijatelji znan kot oseba, ki zna v vsakem filmu najti napako) več kot polovico tega filma pregledal z odprtimi usti.

Film sicer ima nekoliko osiromašen, enodimenzionalen scenarij, šibko karakterizacijo ter sem ter tja tudi že nekoliko preveč zanemari tradicionalne bondovske obrazce, toda tega se v dveh urah ultimativnega, visooktanskega, naravnost ubijalsko naspidiranega akcijskega tobogana sploh ne boste zavedli. ZAKON!!!

OCENE: ANGEL Č.: 5

JURE G. : 5

THE GAME - IGRA

Žanr: PSIHO-TRILER

Igrajo: MICHAEL DOUGLAS, SEAN PENN, DEBORAH UNGER, JAMES REBHORN

Režija: DAVID FINCHER (SE7EN, ALIEN 3)

Nicolas van Orton (Douglas) je osamljeni, nekoliko čudaški bankir, ki živi v svoji gromozanski vili povsem sam, dokler ga na njegov 33-ti rojstni dan ne obiše njegov žurerski brat Conrad (Penn). Ta

ga povabi k sodelovanju v ekskluzivni "IGRI", ki jo zdizajnirajo po potrebah in profilu vsakega udeleženca posebej. Nicolas se tej "IGRI" nekoliko nejevoljen tudi pridruži, v tem trenutku pa se mu življenje spremeni v pravi pekel....

Ta temačni, napeti in pravzaprav do zadnjega prizora negotovi triler Davida Fincherja (avtorja presenetljivo dobrega tretjega Osmega potnika in vele, vele, velemojstrskega trilerja 7edem) vas predvsem po zaslugi odlične režije, uigrane igralske ekipe, domiselnega scenarija in strah vzbujajoče glasbene podlage polni dve uri drži v negotovosti, se poigrava z vašimi pričakovanji in vas nekajkrat pošteno povleče za nos. Na koncu vas pripelje do zaključka, ki je sicer zelo presenetljiv, vendar pa tudi nekoliko absurden in v kontekstu filmske pripovedi celo rahlo nelogičen. Klub temu pa je "IGRA" prava poslastica za vse ljubitelje tega žanra.

OCENA:ANGEL Č.:4+

TITANIK- Poetry in Motion

Žanr : Zgodovinski spektakel

Režiser: James Cameron

Igralska zasedba : Leonardo DiCaprio, Kate Winslet, Billy Zane, Gloria Stuart, Kathy Bates, Bill Paxton...

Režiser James Cameron je ljubiteljem filma znan predvsem po znanstveno-fantastičnih uspešnicah Terminator I in II, Aliens, Abyss in True Lies. S svojim zadnjim filmom Titanik, pa se je spustil na področje zgodovinskega spektakla. Inspirirala ga je vsem znana tragedija gigantske potniške ladje Titanik, ki se je 10. aprila leta 1912 na svoji prvi plovi od matične luke Southampton (Anglija) proti New Yorku potopila. Najmodernejša ladja tistega časa je tehtala 46.000 ton, nanjo pa se je vkrvalo nekaj več kot 2200 potnikov in članov posadke. Po trčenju z ledeno goro se je ladja prelomila in potopila, nesrečo pa je preživela le dobra tretjina ljudi.

James Cameron je v spektakularen prikaz potopa ladje Titanik vpletel izmišljeno ljubezensko zgodbo med pripadnikoma dveh ekstremno različnih družbenih slojev.

Na ladjo se med drugimi potniki prvega razreda vkrcata mlada dama **Rose DeWitt Bukater** (**Kate Winslet**) in njen bogati zaročenec (**Billy Zane**). Naveličanost in strah pred enolično in stereotipno prihodnostjo vodi Rose v poskus samomora, ki pa ji ga prepreči mladi slikar, potnik tretjega razreda **Jack Dawson** (**Leonardo DiCaprio**).

Rose in Jack se zaljubita in sanjata o skupni prihodnosti, vse to pa seveda zelo moti Rosinega arogantnega in vase zaljubljenega zaročenca. Film je tako tudi retrospektiva različnih človeških značajev, skozi oči prisotnih pa nam režiser prikaže velik prepad med bogatimi in revnimi.

Cameronov Titanik prekaša ostale filme katastrof iz kar nekaj razlogov:

- zaradi čistega realizma na eni in velike spektakularnosti na drugi strani;
- zaradi spretne povezave dokumentarnosti in močne zgodbe s simpatičnimi liki;
- film obravnava največjo resnično ladijsko katastrofo, ki se je res zgodila.

Film Titanik je "naj" tudi pri proračunu, saj so za skoraj dve letno snemanje porabili kar 287 milijonov dolarjev, ki pa so bili dobro porabljeni (Ladja je izdelana v skoraj naravni velikosti, izvrstna fotografija, montaža, kostumografija in glasba pa so delo izurjenih in uveljavljenih avtorjev). Film Titanik je sicer dolg nekaj več kot tri ure, a to je film, ki mu dolžina ne dela težav. Ogled filma toplo priporočam.

OCENA

Jure Galičič : 5

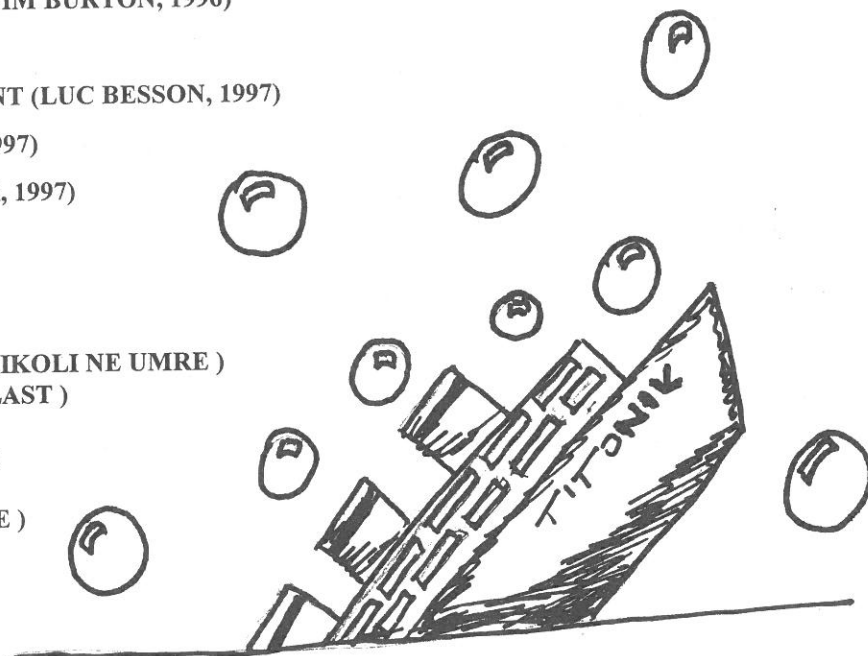
Angel Čibej : -5

Napisal : Jure Galičič 2.A

Tu sta še dve lestvici. Prvo je napisal Angel Čibej, drugo pa Jure Galičič.

1. JUTRI NIKOLI NE UMRE-TOMORROW NEVER DIES (ROGER SPOTISWOODE, 1997)
2. ROMEO IN JULIJA-WILIAM SHAKESPEARE'S ROMEO+JULIET (BAZ LUHRMAN, 1996)
3. LJUDSTVO PROTI LARRYU FLYNTU - THE PEOPLE VS. LARRY FLYNT (MILOŠ FORMAN, 1996)
4. BREZ OBRAZA-FACE OFF (JOHN WOO, 1997)
5. SANJSKO MOŠTVO-DOUBLE TEAM (TSUI HARK, 1997)
6. MARS NAPADA!-MARS ATTACKS! (TIM BURTON, 1996)
7. OUTSIDER (ANDREJ KOŠAK, 1997)
8. PETI ELEMENT-THE FIFTH ELEMENT (LUC BESSON, 1997)
9. EKSPRES,EKSPRES (IGOR ŠTERK, 1997)
10. IGRA-THE GAME (DAVID FINCHER, 1997)

1. TITANIC (TITANIK)
2. FACEOFF (BREZ OBRAZA)
3. SCREAM (KRIK)
4. TOMORROW NEVER DIES (JUTRI NIKOLI NE UMRE)
5. ABSOLUTE POWER (POPOLNA OBLAST)
6. CONAIR (LETALO PREKLETIH)
7. MEN IN BLACK (MOŽJE V ČRNEM)
8. FIFTH ELEMENT (PETI ELEMENT)
9. JERRY MAGUIRE (JERRY MAGUIRE)
10. AIR FORCE ONE (UGRABITEV)

ZLATI GLOBUSI 1998

Prišel je čas podeljevanja filmskih nagrad. V Los Angelesu vsako leto podelijo dve prestižni filmski nagradi - zlate globuse in oskarje. Letos, v nedeljo 18.

januarja, je društvo tujih filmskih novinarjev, akreditiranih v Hollywoodu, že 55. podelilo zlate globuse. Zlati globusi so nekakšni predhodniki še bolj prestižne filmske nagrade - oskarja. Zato globusi ponavadi tudi nakažejo dobitnike ali pa vsaj nominirance oskarjev.

Letos sta se na podelitvi zlatih globusov najbolje odrezala filma "Titanic" in "As Good As It Gets". Ponovno vstajenje je doživel tudi Burt Reynolds s filmom

"Boogie Nights". Kako pa se bodo nominiranci in dobitniki globusov odrezali na jubilejni 70. podelitvi oskarjev, ki jih podeljuje ameriška filmska akademija, bomo še videli. Podelitev oskarjev bo 23. marca.

Tu pa so še najpomembnejši nagrajenci letošnjih globusov:

Film (drama) : Titanic

Igralka (drama) : Judi Dench (Mrs. Brown)

Igralec (drama) : Peter Fonda (Ulee's Gold)

Film (komedija, musical) : As Good As It Gets

Igralka (komedija, musical) : Helen Hunt (As Good As It Gets)

Igralec (komedija, musical) : Jack Nicholson (As Good As It Gets)

Stranska igralka : Kim Basinger (L.A. Confidential)

Stranski igralec : Burt Reynolds (Boogie Nights)

Režija : James Cameron (Titanic)

Glasba : James Horner (Titanic)

Pesem : My Heart Will Go On (Titanic - izvedba: Celine Dion)

Scenarij : Matt Damon & Ben Affleck (Good Will Hunting)

Jure Galičič 2.A

The burning of the midnight lamp

Verjetno je na svetu malo ljudi, ki še ni slišalo za Princeso DieAnno. Pač, Die Anna je umrla prezgodaj, v blišču flešev (dejansko). Verjetno pa je na svetu več ljudi, ki še niso slišali za legendo rocka, kitarskega čarodeja, prezgodaj umrlega guruja vseh, ki bi radi delali čibolj ogabne zvoke na kitari in duhovnega vodjo vseh potencialnih fiksarjev. OK, kaj morm, če folk ne pozna Johnnya Allena Hendrixa, Jimija po domače™. Johnny se je rodil leta 1942 v Seattlu, mestu, ki ga mnogi častijo po božje, ker naj bi bilo to mesto grungea (Taki si ne zaslužijo biti aerobna bitja.). Starša Al in Lucille sta ubogemu malemu črnemu Johnniju po rojstvu spremenila ime v James. Leta 1951 sta se starša ločila zaradi Alovih pivskih navad, to pa ni vplivalo na Jamesa, ki je kmalu začel igrati kitaro in pregraval pesmi, ki jih je slišal na radiu in ploščah.

Leta 1961 se je javil na krajevnem vojaškem odboru in Stric Sam ga je vtaknil v 101st Airborne Division - The Blue odpustili iz vojske. Verjetno ni padalec še naprej (Letel je do high.....in the sky.) Leta 1966 je the Blue Flames Club. Kmalu skupine Animals) in Jimi se je skupino. Spoznal je Johna Reddinga. Skupaj so ustanovili Experience. Izdali so tri albume: love in Electric Ladyland. razšli.

Jimi je po teh albumih ni naredil nobenega omembe koncertih, vključno z Woodstockom, kjer je prvič uporabil WAH-WAH pedal. Znana je tudi njegova različica ameriške himne iz dotičnega festivala, ki je pokazala Jimijevo spoštovanje do zastave "največje države na svetu". Drugače pa se je samo zakajal, fiksalsal, šopal s tabletkami in se frajartil s kitaro.

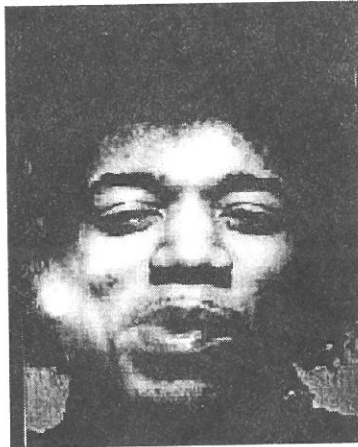
James Allen Hendrix je umrl 18. septembra 1970 v Londonu, ko se je zadušil s svojim lastnim kozlanjem. Umrl naj bi zaradi prevelikega odmerka (O.D.) uspavalnih tablet in alkohola (No, to naj bi sprožilo delovanje antiperistaltike). Pokopan je na pokopališču Greenwood v zvezni državi Washington v ZDA.

Tako se je končalo kratko življenje človeka z veliki dlanmi (imel je res ogromne), ki je po mnenju nekaterih levakov največji kitarist na svetu.

Lyrics:

Hey Joe. Where you goin' with that gun in your hand.
Said, Hey Joe. Where you goin' with that gun in your hand.
I'm goin' down to shoot my old lady,
you know I caught her messin' round with another man.
I'm goin' down to shoot my old lady,
you know I caught her messin' round with another man.
(Ain't that too cool.)

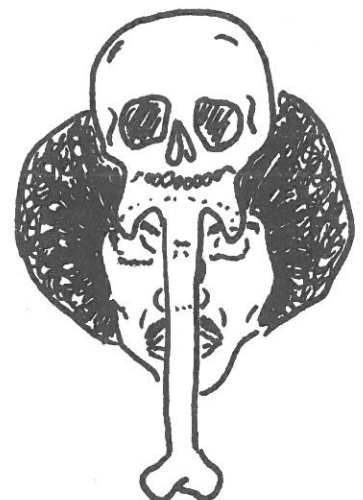
Hey Joe. I heard you shot your woman down,
you shot her down now.
Hey Joe. I heard you shot your old woman down,
you shot her down in the ground.
Yes I did, I shot her,
you know I caught her messin' round with another man.
Oh yes I did i shot her,
you know I caught my old lady messin round town.
(And I gave her the gun - I shot her !).

Angels. Po poškodbi gležnja so ga potrebno razlagati, da je Jimi ostal svojega pristanka v krsti.....Always ustanovil skupino Jimi James and ga je odkril Chas Chandler (basist odpravil v London iskat novo 'Mitch' Mitchella and basista Noela skupino The Jimi Hendrix Are You Experienced, Axis:Bold as Vendar so se fantje sporekli in se

zaslovel in obogatel in v prihodnosti vrednega albuma. Igral je na mnogo

AG-1

MISTER LEDINE

- 1A. MESTO** - UREDNIŠTVO MLADIKE (se razume!!)
1Ž.MESTO - Lovro Potokar 3.e (Valda ima za uredništvom Mladike GROMOZANSKI zaostanek press)
- 2.MESTO** - Miha Šušteršič 3.f (V vsej svoji veličini press)
3.MESTO - Samo Selak 4.c (In njrgov nos press)
4.MESTO - Peter Petrovčič 4.c (Njogoš press)
5. MESTO - Miha Tomšič 3.h (Simba from lion king press)
6. MESTO - Matej Ritter 3.f (Sorry punce! Je zaseden! 3.A press)
7. MESTO - Črt Batagelj 3.g (No comment press)
8. MESTO - Blaž Horvat 4.h (Žal te naše veličanstvo ne pozna press)
9. MESTO - Aleš Arnež 2.g (Mati narava te ljubi na svojevrsten način press)
10.MESTO - Tibor Šuklje 4.c (Rave on, baybe press)
11.MESTO - Rok Štebe 4.a (Glej osmo mesto press)
12.MESTO - Žiga Lesar 4.e (Sej te veličina naša ve, pa ne ve kaj napisat press)
13.MESTO - Andrej Marič 4.f (Do you really exist press)
14.MESTO - Dalibor Popovič 4.b (Kva pa vem press)
15.MESTO - Jure Kraljevič 4.g (Z mesti nad 15 se našemu veličanstvu ne zdi vredno ukvarjati press)
- 16.MESTO** - Bor Zakonjšek 3.h
17.MESTO - Žiga Regvat 2.g
18.MESTO - Igor Macura 3.d
19.MESTO - Uroš Kumar 2.b
20.MESTO - Miha Čejak 3.g (Lucky winner press)

Fantje pozor! V naslednji Mladiki pričakujte miss Ledine. Če bo šlo vse po načrtih bodo zraven tudi slike (akti)!!! Svoj glas lahko oddate v nabiralniku v prvem nadstropju naše prečudovite šole!

P.S.

Če se katera želi prijaviti, se lahko zgledi pri kateremu od članov uredništva. Pogoji: mere 90-60-90, noge do ramen (180°) itd..

Mujo dobi dvojčka. Ko ju nese domov, ga Haso vpraša, kako jima bo ime.
Mujo reče:
- Ovaj će biti Ismet, a ovaj Ismet.
- Kako češ ih razlikovati?
- Nije važno, ali zamisli ovo: Vručina, 40 stupnjeva, i ti kažeš: Ismet, pivo!! I gle, dva piva.

Tole je nova rubrika, kjer se dobijo in se bodo tudi v prihodnje dobili prepovedani(!) pripomočki za boljši uspeh v šoli. Za naprednejše je tukaj nekaj naslovov zanimivih strani na internetu, za tiste, manj napredne, pa je nekaj "pripomočkov" natisnjenih na straneh naše in vaše superodlične Mladike. Naprednejši si bodo plonkce natisnili doma, na svojem računalu, konzervativci pa jih bodo izrezali iz dotičnega časopisa. Naj le še omenim, da je za Razkritje™ (in temu posledične ukrepe) kriva tvoja nesposobnost igranja skrivalnic in ne naše superiorno uredništvo (sploh pa ne Jaz, ki se sploh ne ve, kdo sem oz. še sam ne vem čisto dobro)!!!!!!

- 1) <http://gw2.s-gimb.lj.edus.si/~xmas/plonkei.html>
Božičkovi plonklistki za vse generacije
- 2) <http://www2.s-gimb.lj.edus.si/a95/arco/>
Šolski arhiv ARCO
- 3) <http://neptun.ml.org/budi/solajenora/>
Šola je nora
- 4) <http://www2.arnes.si/~ssdnvirc/dijaki.htm>
Stran za dijake
- 5) <http://www.sah-zveza.si/ursa/helpp1.html>
Some stuff for school
- 6) <http://www.geocities.com/SiliconValley/Way/7429/sola.html>
Vse za šolo
- 7) <http://www.vizija.si/vseved/vv-prev.htm>
Vseved
- 8) <http://www.kiss.uni-lj.si/~k4pf0060/>
Izpiski za hitro učenje
- 9) <http://phobos.fov.uni-mb.si/izpit/info.html>
Izpitna stran
- 10) <http://www.uni-mb.si/~uvestt01b/svarog.html>
Skupina Svarog
- 11) <http://www.CheatHouse.com>
Evile house of cheat
- 12) <http://www.schoolsucks.com>
School sucks
- 13) <http://idt.net/~transit1/cheaty.html>
New and Improved Cheaters Paradise

P.S.

Avtor se opravičuje prof. Petru Poznajelšku, ker niti v Mladiki niti na internetu ni nobenega plonkca za telovadbo, pa čeprav je le-ta enakovreden predmet vsem ostalim!

Navodilo: Izreži željeno plonkalo in ga dobro skrij (postopek je natančneje opisan v eni od prejšnjih Mladik!)

KEMIJA (3. letnik)

Predpone:

1. Karboksi	COOH	-ojska kisl.
2. Hidroksi	OH	-ol
3. Amino	NH ₂	-amin
4. Karboksi	CO	-on
Formil	CHO	-al

Nitro	NO ₂
Kloro	Cl

ZGODOVINA UMETNOSTI (3. letnik)

Romanika (1000-1250): čas križarskih vojn, **arhitektura**, najpomemb. je gradnja cerkev z osnovo bazilike + dodatki; transept ali prečna ladja; kripta ali podzemna grobnica; največ okrasja v lumetah (vhod); lesena notranjost, močno rezbarjena; **stolpi**: normalno 2, v Nem. do 5, v Ita. pa le eden ločen od cerkve. Vhod je na zahodu! **kiparstvo**: podrejeno arhitekturi, teme iz zadnje večerje in temi živali - oboje svarijo vernike pred poslednjo sodbo in nečistim življenjem; kasneje se v Nem. pojavi portretno kiparstvo. **slukarstvo**: podrejeno arhitekt., dekorativni nameni; veliko mozaikov, fresk, prvič se pojavi slikanje na steklo!! **pomembne bazilike**: Milano (San Ambrogio), Piza, Firence (San Miniato), Benetke, Francija, Nemčija (ob Renu).

Gotika: se prenese iz romanike, stil je zamenjil v z novo gotiko; **arhitektura**: pojavi se skeletni način gradnje, ki omogoča visoke objekte, notranji skelet je od zunaj podprt s sistemom lokov in stebrov, pojavijo se velika barvna okna, okrašena zunanost. **Razlike v gotiki**: Anglija: široke, ne tako visoke cerkve, šiljast lok; Španija: izredno pisana, vplivi maverske arhit.; največje v Burgosu, Barceloni; Italija: gotika se ne razvije zaradi zaverovanosti v svojo umetnost; gotiko označijo za barbarsko; razvije se drugačna gotika (Sienska katedrala, Firence); V gotiki gradijo tudi palače, mestne hiše, bolnice, skladišča. **slikarstvo in kiparstvo**: imena umetnikov, upodobiti človeka čim bolj verno, slikanje prostora, figura v gibanju, zgledi v antičnem kiparstvu. V sev. deželah pozno gotiko imenujemo mednarodna gotika - izreden napredek v slikarstvu!

Renesansa: novi vek, začne se v Firencah (zač. 15. stol.), razvoj znanosti (anatomija, perspektiva), humanistična družba, prva stvaritev: kupola v Firencah (Brunelleschi); poleg cerkve je pomembna še palača, ki spominja na utrdbo, so izredno skladne, harmonične; v sredi je dvorišče z vodnjakom, edini okraski fasade so medaljoni ter niše.

Besedoslovsje je slovična ravnina, ki se ukvarja z besedami. Beseda je nerazdružljiva enota črk, ki pa imajo svoj pomen. Besede si pridobivajo nove pomene: zaradi podobnosti (metaforičen).

-zaradi logične povezave (metonimičen) **ENAKOZVOČNICE**: homonimi so besede, ki imajo enako pisno podobo, pomesko pa nimajo nobene povezave (kila-kila)
Morfem je najmanjša množica glasov v besedi, ki ima nek pomen. Palatalizacija=mehčanje
Pravilo palatalizacije: k.g.h>č.ž.š. Nadomestni morfem: človek→ljudje, grem→šel.

V koren ne moremo vrtniti ničesar.

Rekla: so satne besedne zveze, ki niso povedi. (stara mama, od glave do pete)
Rečenice: stalne besedne zveze-so povedi (So pregovori-človek človeka sovraži)
a) večbesedna poimenovanja: stara mama, novo leto
b) stalne besedne zveze, ki imajo še nek pomen (rdeč je kot kuhan rak)
c) besedne zveze, pri katerih ni nobenih zvez med konkretnim in abstraktnim poimenovanjem.

Vasja pa spet norce brije! Neumen si kot noč!

Stilen: stilno zaznamovana besedna sveza.

geslo: zaglavje: glava

●=frazološko gnezdo. ◆=terminološko gnezdo

Enakozvočnice (homonimi) kila:kila, sopomenke (sinonimi) prst:zemlja, nadpomenke (hipemimi)

pihala: flauta, trobenta, protipomenke (antonimi) črn-bel, mlad-star

vrste slovarjev: prevodni, pravopisni, frazološki, pravorečni, etimološki, odzadnji podomačenke: Budapest, Budimpešta, sponojenke: so pisno izgovorno in slovično prilagojene
Besedotvorje je del besedoslovsja, ni svoja ravnina, pojasnjuje nastanek novih besed!

- 1) Izpeljevanje: izpeljemo s pripono ali predpono
 - 2) Zlaganje: medpona
 - 3) sestavljanje: predpona
 - 4) sklapljanje več besed združimo v eno: seveda, pridanič, 25
 - 5) Konverzija: tvorba novih besed s spremembo novih lastnosti
 - 6) Kmitev: kmenje besed+sklapljanje glasov v nove pomene
- Palatalizacija k.g.h>č.ž.š bog=božji, suh=suša, breg=nabrežje
Jotacija s>š, z>ž, sc>šč nizak=nižji, visok=višji, gozd=goščča
Kritev: bogat=bogastvo
Prevoj: duh=dišati, speti=spona, piti=napojiti

GEOGRAFIJA (3. letnik)

SEVERNA AMERIKA:

naravne enote: apalači, priatlantsko hrib., osrednje nižavje, gorati zahod
podnebje: vplivi: odprtost v smeri S-J, labradorski tok, vpliv gorovja na Z, monsunske zračne cirkulacije
tipi podnebja: S- subpolarno, zmernihladno kontin., vlažno kont., celinsko, oceansko na S in etezijsko na J zah. obale
demografske znač.: hitra rast preb.: visoka nataliteta, dosejjevanje do l. 1929
rasna struktura: črno, rumeno, belo, larinoameričani
kmetijstvo: do l. 1785 neposeljeno zemljo prodajajo (najprej samo na veliko), oblikovanje druž. farm (velike, v l kosu), tržna vsmerjenost (zgodnja specij.), vedno večje farme od Z roti V
kmetijski pasovi: vzroki: količina padavin, dolž. vegetacijske dobe, sprememba prehrabnenih navad, tehniška dela, pasovi: mlečni (SV), koruzni (J od mlečnega), pšenični (semiaridne pokr. - monokulture), bombažni (godzne farme), obalno področje (sadjarstvo), zahodno suho področje (ekstenzivna živinoreja)
industrija: industrijski pas (SV del Atlantika, S del Apalačev), ob velikih jezerih (jezersko-ohajsko podr.: železarstvo, jeklarstvo, ind. kmet. strojev, trusti, karteli), ind. obm. na J in Z (novi energetski viri, pocenitev transporta, ind. parki...)
urbanizacija: drugačna poselitve kot v Evropi (75% preb. v mestih, ni vasi), več stopenj (sekundarna sli ind., terciarna ali postind. = 71% v terc. dejavnostih)
vele mesta: DOWN TOWN: središče terc. in kvart. dej., viska cena zeml., NOTRANJJI DEL MESTA: 19., 20. stol., geto--slum, komunalni, socialni probl., selitev ind. na obrobje, PRED mestne četrti ali primestna naselja: obmestno podeželje, srednji ali višji soc. sloji... 30% staro mest. jedro, 40% primestna naselja, 30% obmestno podeželje

KEMIJA (2. letnik)

Kemijsko ravnotežje si predstavljamo dinamično. Imamo homogena in heterogena ravnotežja. Heterogena ravnotežja niso odvisna od množine trdne snovi, ki je prisotna v ravnotežju. Ravnotežnostna konstanta je odvisna od temperature. Pri določenih temperaturi je stalna in ni odvisna od množine snovi, ki v ravnotežnostni reakciji sodeluje. Pri heterogenih razmerjih je treba upoštevati le koncentracije plinov. La Chatelierovo načelo: Ravnotežnostni sistem se obnaša tako, da se izogne vplivu zunanje sile ali spremembe. Če povisamo temp., se ravnotežnostni sistem izogne tej spremembi tako, da po možnosti veže toploto. Če povečamo tlak, se ravnotežnostni sistem izogne tej spremembi tako, da se po možnosti zmanjša prostornina.

SOCIOLOŠKI ESEJ (2. letnik)

1. Uvod
Kraja je oblika kriminala, vsa kriminalna in s tem tudi kazniva dejanja pa uvrščamo tudi med odklonska. V vseh skupnostih se pojavljajo tavnine, ki so lahko večje ali manjše, odvisno ali človek krađe zaradi zasluzka ali zabave. V članku, ki sem ga izbral je razvidno, da je šlo za tatvino zaradi zasluzka, rad pa bi tudi izvedel zakaj sta se fanta odločila za krajo avtomobila, kaj ju je pahnilo v lov za denarjem.
2. Hipoteza
Mislim, da je za njuno početje odgovoren predvsem proces socializacije.
3. Jedro
Pri pouku sociologije smo spoznali več teorij o odklonski ali deviantnosti. Zapisal in predstavil bom tisto, ki je v tesni povezavi z krajo in s tem tudi z mojim člankom. Imenuje se psihološka teorija in kot za vzrok za kriminalna dejanja, kar pomeni tudi krajo, krivi neprimerno primarno socializacijo. Neprimerna primarna socializacija je bila možna v storiščevem otroštvu, ko je živel v neprimernem okolju, kar pomeni, da je imal naprimer katerega od staršev alkoholika ali da je bila mama prostitutka ali kdo nasilen ali pa če je bil celo kateri od staršev kriminallec, in s tem da je otrok sam kradel je hotel biti tak kot starš ali jim dokazati, da je lahko tako kot oni. Lahko pa za naprimerno primarno socializacijo okrivimo tudi vrstnike.
4. Interpretacija
Če si ogledamo članek lahko vidimo, da sta hotela fanta ukrasti avto in se pri tem nisa ali pa nista hotela zavedati, da bo imel človek, ki ga bosta oškodovala hude finančne probleme. Možna pa je, da je fantoma to postala že rutina in so ju ujeli šele pri nevemkolikšnem poskusu.
Res pa je, da se jima je zadeva zapletla zaradi naglice in želje po čimveč denarja in sta bila neprevidna. To še enkrat dokazuje, da sta si želela denar, ker ga verjetno v otroštvu nisa imela dosti, ker sta žvela v nižjem razredu, v tem pa je kriminal in alkoholizem najvišji, iz česar lahko sklepamo, kako slaba je bila primarna socializacija.
5. Zaključek
Vsak človek je drugačen, vendar imajo vsi kriminalci neko skupno značilnost, tako da te teorije o deviantnosti veljajo za vse. Vendar pa je treba kriminal preprečiti, preprečili pa ga bomo samo z izboljšanjem razmer v getih in če bomo nadzorovali procese primarne socializacije. Seveda pa se tega ne da pri vseh posameznikih, zato bo kriminal živel za zmeraj.

TURISTIČNA AGENCIJA / TRAVEL AGENCY

Kotnikova 5
1000 Ljubljana
SLOVENIA

Tel.: ++386 61 / 131 1102
Tel. & Fax: ++386 61 / 131 1096

KAM NA KONČNI IZLET?

Pestilo nas je to vprašanje dolgo časa, nato pa smo v Mladiki zasledili reklamo za turistično agencijo MIREBITA, ki ima svoj kotiček v Ledina centru, poleg šole. Kaj hitro smo se odločili za KAMP WILLY, tik ob čudoviti Kolpi, katera nudi prijetno kopanje v čisti vodi. Najeti je moč cel kamp prikolic, ki so trem osebam več kot udobne. V bližnji trgovini lahko kupite vse potrebno za pošten piknik in zabava se lahko prične! Ob vročih popoldnevih se lahko spustite po Kolpi s kajaki dvosedi. Lastnik kampa Vili pa vam prijazno predstavi hišni red, kateri ni strog. Najboljša kombinacija je najem celega kampa, saj se na ta način le-ta spremeni v malo mesto, kjer se vedno kaj dogaja (lastne izkušnje).

Termini so: do 30. maja
od 1. do 30. junija
od 1. julija do 31. avgusta
od 1. oktobra

Cena najema prikolice za 4 osebe (1 termin) je enotna in znaša 49.90 DEM.

* * *

Če pa vam je po godu bolj mila klima, potem se boste "relaxirali" v čudovitem okolju Krvavca, kjer vas bo polpenzion stal borih 30 DEM. V ceno pa je vključena tudi uporaba bazena, balinišča, tenis igrišč in savne!

razgledi

**KO BOM VELIK,
BOM OBJAVLJAL
V TAKO REKOČ
INTELEKTUALNEM TABLOIDU.**

Za naročnine pokličite 061 17 37 600.

